

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMUNIKAT KOMISJI

**Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych: Suplement
dotyczący zgłaszania informacji związanych z klimatem**

(2019/C 209/01)

Ważna uwaga

Niniejszy komunikat przygotowano zgodnie z art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE⁽¹⁾, aby pomóc zainteresowanym przedsiębiorstwom w ujawnianiu informacji niefinansowych w odpowiedni, użyteczny, spójny i bardziej porównywalny sposób. Jest to suplement do Wytycznych dotyczących sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych przyjętych przez Komisję w 2017 r. (C(2017) 4234 final). Niniejszy komunikat zawiera niewiążące wytyczne i nie tworzy nowych zobowiązań prawnych. W zakresie, w jakim niniejszy komunikat może zawierać wykładnię dyrektywy 2014/95/UE, stanowisko Komisji pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek wykładni tej dyrektywy, której może dokonać Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Przedsiębiorstwa korzystające z niniejszych wytycznych mogą się również opierać na międzynarodowych, unijnych lub krajowych zasadach ramowych. Niniejszy dokument nie stanowi standardu technicznego i ani sporządzający oświadczenia na temat informacji niefinansowych, ani żadna inna strona – działająca w imieniu sporządzającego lub w inny sposób – nie powinni powoływać się na zgodność oświadczeń na temat informacji niefinansowych z niniejszym dokumentem.

Spis treści

	<i>Strona</i>
1. Wprowadzenie	2
1.1. Dlaczego należy przedstawić nowe wytyczne dotyczące ujawniania informacji związanych z klimatem?	2
1.2. Korzyści dla przedsiębiorstw przekazujących informacje	3
2. Jak korzystać z niniejszych wytycznych?	3
2.1. Uwagi ogólne	3
2.2. Istotność	4
2.3. Ryzyko, zależności i szanse związane z klimatem	5
2.4. Struktura proponowanego ujawniania informacji	8
2.5. Spójność z uznanymi ramami i standardami sprawozdawczości	8
3. Zalecane ujawnianie informacji i dalsze wytyczne	8
3.1. Model biznesowy	8
3.2. Polityka i procesy należytej staranności	9
3.3. Wyniki	10
3.4. Główne rodzaje ryzyka i zarządzanie nimi	11
3.5. Kluczowe wskaźniki wyników	12
Załącznik I: Dalsze wytyczne dla banków i zakładów ubezpieczeń	21
Załącznik II: Porównanie wymogów dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oraz wymogów TCFD dotyczących ujawniania informacji	29

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1.

1. WPROWADZENIE

1.1. Dlaczego należy przedstawić nowe wytyczne dotyczące ujawniania informacji związanych z klimatem?

W porozumieniu klimatycznym z Paryża z 2015 r., celach zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (październik 2018 r.) wzywa się do przyspieszonego i zdecydowanego działania na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz stworzenia gospodarki niskoemisyjnej i odpornej na zmianę klimatu. UE uzgodniła ambitne docelowe wartości na 2030 r. dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych, energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej⁽²⁾ oraz zatwierdziła przepisy dotyczące emisji gazów cieplarnianych wynikającej z użytkowania gruntów, jak również docelowe poziomy emisji z samochodów osobowych i samochodów dostawczych. W listopadzie 2018 r. Komisja opublikowała długoterminową wizję strategiczną dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki do 2050 r.⁽³⁾

Przedsiębiorstwa i instytucje finansowe mają do odegrania wyjątkowo ważną rolę w przechodzeniu na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu. Po pierwsze, aby osiągnąć docelowe wartości uzgodnione przez UE w dziedzinie energii i klimatu na 2030 r., już teraz potrzebne są dodatkowe inwestycje w wysokości 180 mld EUR rocznie, a aby osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r., konieczne będą dalsze środki. Wiele z tych inwestycji stwarza znaczące możliwości rynkowe, a znaczna część środków będzie musiała pochodzić z kapitału prywatnego. Po drugie, przedsiębiorstwa i instytucje finansowe muszą lepiej rozumieć ryzyko związane z negatywnym wpływem prowadzonej przez nie działalności gospodarczej na klimat i je ograniczać, a także rozumieć i ograniczać ryzyko, jakie niesie ze sobą zmiana klimatu dla prowadzonej przez nie działalności. W 2017 r. klęski związane z pogodą spowodowały rekordowe straty ekonomiczne w wysokości 283 mld EUR i do 2100 r. mogą dotknąć nawet dwie trzecie ludności w Europie w porównaniu z obecnymi 5%. Ujawnianie przez przedsiębiorstwa bardziej szczegółowych informacji związanych z klimatem może przyczynić się do wdrożenia ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030, w których wzywa się rządy do dokonywania oceny strat spowodowanych klęskami żywiołowymi, ich dokumentowania, przekazywania związanych z nimi informacji oraz publicznego rozliczania tych strat.

W marcu 2018 r. Komisja opublikowała „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, którego celem jest ukierunkowanie kapitału na zrównoważone inwestycje, zarządzanie ryzykiem finansowym związanym ze zmianą klimatu oraz inne problemy środowiskowe i społeczne oraz wspieranie przejrzystości i podejścia długoterminowego w działalności finansowej i gospodarczej⁽⁴⁾. Publikacja nowych wytycznych dotyczących ujawniania przez przedsiębiorstwa informacji związanych z klimatem stanowi część planu działania.

Szereg innych działań przewidzianych w planie działania zależy w pewnym stopniu od ujawniania przez przedsiębiorstwa odpowiednich informacji dotyczących zrównoważonego rozwoju. Obejmuje to na przykład wnioski w sprawie ustanowienia ram (taksonomii) ułatwiających zrównoważone inwestycje⁽⁵⁾, ujawniania informacji dotyczących zrównoważonego rozwoju przez inwestorów instytucjonalnych i podmioty zarządzające aktywami⁽⁶⁾ oraz wskaźników referencyjnych emisji⁽⁷⁾.

Bez wystarczających, wiarygodnych i porównywalnych informacji dotyczących zrównoważonego rozwoju ze strony spółek, w których dokonano inwestycji, sektor finansowy nie może skutecznie kierować kapitału na inwestycje, które stymulują rozwiązania kryzysów związanych ze zrównoważonym rozwojem, z jakimi się borykamy, nie może też skutecznie identyfikować ryzyka dla inwestycji, które pojawi się w związku z tymi kryzysami, oraz zarządzać tym ryzykiem.

Jeśli chodzi o ujawnianie przez przedsiębiorstwa informacji związanych z klimatem, to w ostatnich latach nastąpiła poprawa pod tym względem. Nadal istnieją jednak znaczne luki i potrzebna jest pilnie dalsza poprawa pod względem ilości, jakości i porównywalności ujawnianych informacji, aby zaspokoić potrzeby inwestorów i innych zainteresowanych stron.

W czerwcu 2017 r. Grupa Zadaniowa ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem (TCFD), powołana przez Radę Stabilności Finansowej G20, opublikowała zalecenia mające na celu zachęcenie instytucji finansowych i przedsiębiorstw niefinansowych do ujawniania informacji dotyczących ryzyka i możliwości związanych z klimatem⁽⁸⁾. Zalecenia TCFD uznaje się powszechnie za miarodajne wytyczne dotyczące przekazywania istotnych pod względem finansowym informacji związanych z klimatem i Komisja zachęca przedsiębiorstwa do ich wdrażania. Szereg rządów i finansowych organów regulacyjnych na całym świecie wyraziło poparcie dla tych zaleceń i włączyło je do swoich wytycznych i ram polityki. Wśród przykładów można wymienić Australię, Kanadę, Hongkong, Japonię, Singapur i Republikę Południowej Afryki, a także niektóre państwa członkowskie UE.

Niniejszy suplement obejmuje zalecenia TCFD i zawiera wytyczne dla przedsiębiorstw zgodne z dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oraz zaleceniami TCFD.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2030_pl

⁽³⁾ https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2050_pl

⁽⁴⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>

⁽⁵⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52018PC0353>

⁽⁶⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52018PC0354>

⁽⁷⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0355>

⁽⁸⁾ <https://www.fsb-tcfd.org/>

Grupa ekspertów technicznych ds. zrównoważonego finansowania powołana przez Komisję w czerwcu 2018 r. przedstawiła zalecenia w sprawie ujawniania informacji związanych z klimatem, które stanowią podstawę niniejszych wytycznych. W niniejszych wytycznych uwzględniono opinie zainteresowanych stron na temat zaleceń grupy ekspertów technicznych ds. zrównoważonego finansowania oraz wyniki ukierunkowanych konsultacji internetowych przeprowadzonych przez służby Komisji Europejskiej w okresie od lutego do marca 2019 r. ⁽⁹⁾

1.2. Korzyści dla przedsiębiorstw przekazujących informacje

Ujawnianie bardziej szczegółowych informacji związanych z klimatem może przynieść korzyści samemu przedsiębiorstwu przekazującemu informacje, takie jak:

- większa świadomość ryzyka i możliwości związanych z klimatem w ramach przedsiębiorstwa oraz ich lepsze zrozumienie, lepsze zarządzanie ryzykiem oraz bardziej świadome podejmowanie decyzji i planowanie strategiczne,
- bardziej zróżnicowana baza inwestorów i potencjalnie niższy koszt kapitału, co wynika na przykład z włączenia przedsiębiorstwa do aktywnie zarządzanego portfela inwestycji i uwzględnienia go w indeksach zrównoważonego rozwoju, a także z lepszych ratingów kredytowych dla emisji obligacji i lepszej oceny zdolności kredytowej w odniesieniu do kredytów bankowych,
- bardziej konstruktywny dialog z zainteresowanymi stronami, w szczególności inwestorami i udziałowcami,
- lepsza reputacja przedsiębiorstwa i utrzymanie społecznego poparcia dla prowadzonej działalności.

2. JAK KORZYSTAĆ Z NINIEJSZYCH WYTYCZNYCH?

2.1. Uwagi ogólne

Przedsiębiorstwa powinny czytać niniejszy suplement łącznie z odpowiednimi przepisami krajowymi transponującymi dyrektywę w sprawie sprawozdawczości niefinansowej (2014/95/UE) oraz, w razie potrzeby, z tekstem samej dyrektywy.

Powinny również brać pod uwagę opublikowane przez Komisję w czerwcu 2017 r. niewiążące wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych ⁽¹⁰⁾, które zawierają 6 kluczowych zasad dotyczących dobrej sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych, zgodnie z którymi ujawniane informacje powinny być: 1) istotne; 2) rzetelne, wyważone i zrozumiałe; 3) kompleksowe, lecz zwięzłe; 4) strategiczne i zorientowane na przyszłość ⁽¹¹⁾; 5) ukierunkowane na zainteresowane strony; oraz 6) spójne i jednolite. W stosownych przypadkach zasady te oraz pozostałe sekcje niewiążących wytycznych mają zastosowanie do niniejszego suplementu.

Przedsiębiorstwa zachęca się również do zapoznania się z zaleceniami Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem oraz, w stosownych przypadkach, z dodatkowymi wytycznymi dla sektora finansowego i przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorach energii, transportu, materiałów i budynków oraz rolnictwa, żywności i produktów leśnych ⁽¹²⁾.

Podobnie jak ogólne wytyczne opublikowane w 2017 r., niniejszy suplement w sprawie sprawozdawczości dotyczącej klimatu nie jest wiążący. Przedsiębiorstwa mogą wybrać alternatywne podejścia do przekazywania informacji związanych z klimatem, pod warunkiem że spełniają one wymogi prawne.

W niniejszych wytycznych uznaje się, że treść ujawnianych informacji związanych z klimatem może się różnić między przedsiębiorstwami w zależności od szeregu czynników, w tym sektora działalności, położenia geograficznego, a także charakteru i skali ryzyka i możliwości związanych z klimatem.

Metodyki i najlepsze praktyki w dziedzinie sprawozdawczości dotyczącej klimatu ulegają dynamicznym zmianom. W związku z tym w niniejszych wytycznych uznaje się, że konieczne jest elastyczne podejście. Przedsiębiorstwa i inne organizacje zdecydowanie zachęca się do dalszego wprowadzania innowacji do sprawozdawczości dotyczącej klimatu i jej dalszej poprawy wykraczającej poza ramy niniejszych wytycznych. Przedsiębiorstwa powinny również zapewnić, aby ich podejście do sprawozdawczości w zakresie klimatu regularnie aktualizowano zgodnie z najnowszymi wynikami badań naukowych.

⁽⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2019-non-financial-reporting-guidelines_en

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 215 z 5.7.2017, s. 1.

⁽¹¹⁾ Nie stanowi to przeszkody dla odpowiedniego uwzględnienia szczególnie chronionych informacji handlowych. Odpowiednie informacje można przedstawiać w szerszym ujęciu, co nadal zapewnia inwestorom i innym zainteresowanym stronom użyteczne informacje oraz jest zgodne z ogólnym celem przejrzystości.

⁽¹²⁾ <https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/12/FINAL-TCFD-Annex-Amended-121517.pdf>

Celem niniejszych wytycznych nie jest zachęcanie do oddzielnego składania sprawozdań w zakresie klimatu. W stosownych przypadkach przedsiębiorstwa zachęca się do łączenia w razie potrzeby w swoich sprawozdaniach informacji związanych z klimatem z innymi informacjami finansowymi i niefinansowymi.

Zgodnie z dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oświadczenie na temat informacji niefinansowych powinno domyślnie znajdować się w sprawozdaniu z działalności przedsiębiorstwa, chociaż wiele państw członkowskich skorzystało z wariantu umożliwiającego przedsiębiorstwom publikację oświadczenia na temat informacji niefinansowych oddzielnie. TCFD proponuje, aby zalecane przez nią ujawniane informacje włączono do formalnej „rocznej dokumentacji finansowej” przedsiębiorstwa⁽¹³⁾.

W każdym przypadku przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby informacje związane z klimatem były łatwo dostępne dla docelowych użytkowników. Jeżeli przedsiębiorstwa stosują odniesienia do innych sprawozdań lub dokumentów, odniesienia te powinny być proste i przyjazne dla użytkownika, na przykład dzięki zastosowaniu praktycznej zasady „maksymalnie jednego »kliknięcia« w celu opuszczenia sprawozdania”.

Niniejsze wytyczne są przeznaczone do wykorzystania przez przedsiębiorstwa objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej⁽¹⁴⁾. Mogą one być jednak użyteczne również dla innych przedsiębiorstw, które pragną ujawnić informacje związane z klimatem.

2.2. Istotność

Zgodnie z dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej przedsiębiorstwo jest zobowiązane do ujawniania informacji dotyczących kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka, przeciwdziałania korupcji i łapownictwu w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji przedsiębiorstwa oraz wpływu jego działalności⁽¹⁵⁾. Informacje związane z klimatem można uznać za należące do kategorii kwestii środowiskowych.

Jak wskazano w niewiążących wytycznych dotyczących sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych opublikowanych przez Komisję w 2017 r., odniesienie do „wpływu działalności [przedsiębiorstwa]” wprowadziło nowy element, który należy wziąć pod uwagę przy ocenie istotności informacji niefinansowych. W rzeczywistości według dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej istotność jest postrzegana z dwóch perspektyw:

- odniesienie do „rozwoju, wyników [i] sytuacji” przedsiębiorstwa wskazuje na istotność finansową w ogólnym rozumieniu wpływu na wartość przedsiębiorstwa. Informacje związane z klimatem należy przekazywać, jeżeli jest to konieczne do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji przedsiębiorstwa. Ta perspektywa jest zazwyczaj najbardziej interesująca z punktu widzenia inwestorów,
- odniesienie do „wpływu działalności [przedsiębiorstwa]” wskazuje na istotność środowiskową i społeczną. Informacje związane z klimatem należy przekazywać, jeżeli jest to konieczne do zrozumienia zewnętrznych oddziaływań przedsiębiorstwa. Ta perspektywa jest zazwyczaj najbardziej interesująca z punktu widzenia obywateli, konsumentów, pracowników, partnerów biznesowych, społeczności i organizacji społeczeństwa obywatelskiego. Coraz większa liczba inwestorów musi jednak wiedzieć również o wpływie spółek, w które dokonano inwestycji, na klimat, aby lepiej zrozumieć i zmierzyć wpływ ich inwestycji portfelowych na klimat.

Przedsiębiorstwa powinny rozważyć wykorzystanie zasad ujawniania informacji zaproponowanych w niniejszych wytycznych, jeśli uznają, że klimat jest istotną kwestią z którejkolwiek z tych dwóch perspektyw.

Te dwie perspektywy ryzyka w niektórych przypadkach już się nakładają i istnieje coraz większe prawdopodobieństwo, że będzie tak w przyszłości. Ponieważ rynki i polityka publiczna ulegają przekształceniom w odpowiedzi na zmianę klimatu, pozytywny lub negatywny wpływ przedsiębiorstwa na klimat w coraz większym stopniu będzie przekładał się na możliwości rynkowe lub ryzyko, które są istotne ze względów finansowych.

Perspektywa istotności określona w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej uwzględnia zarówno istotność finansową, jak też istotność środowiskową i społeczną, natomiast TCFD przewiduje jedynie finansową perspektywę istotności.

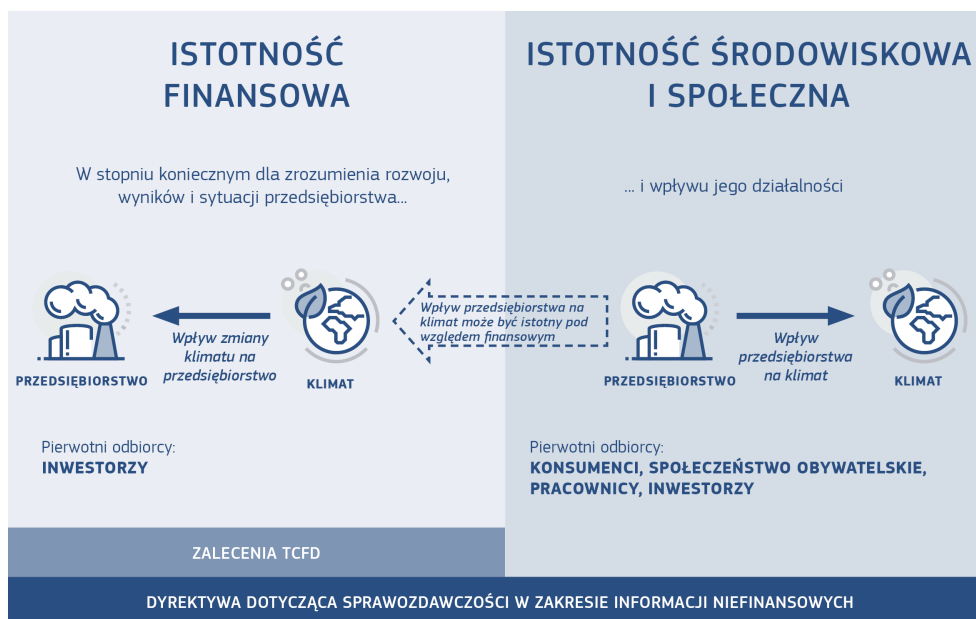
⁽¹³⁾ Zob. załącznik II „Określenie wymogów dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oraz wymogów TCFD dotyczących ujawniania informacji”.

⁽¹⁴⁾ Zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE są to duże jednostki interesu publicznego zatrudniające ponad 500 pracowników.

⁽¹⁵⁾ Art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE (wprowadzony dyrektywą 2014/95/UE, dyrektywa w sprawie sprawozdawczości niefinansowej).

Rysunek 1

Perspektywa podwójnej istotności w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej w kontekście przekazywania informacji związanych z klimatem

* Istotność finansowa ma tu zastosowanie w szerokim znaczeniu wpływu na wartość przedsiębiorstwa, nie tylko w znaczeniu oddziaływania na środki finansowe ujęte w sprawozdaniu finansowym.

Oceniając istotność informacji związanych z klimatem, przedsiębiorstwa powinny rozważyć dłuższy horyzont czasowy, niż ten, który jest zwykle brany pod uwagę w przypadku informacji finansowych. Przedsiębiorstwom zaleca się, aby nie dochodziły przedwcześnie do wniosku, że klimat nie jest istotną kwestią tylko dlatego, że niektóre rodzaje ryzyka związanego z klimatem postrzegają się jako długoterminowe.

Oceniając istotność informacji związanych z klimatem przedsiębiorstwa powinny brać pod uwagę cały łańcuch wartości, zarówno na wyższym jak i na niższym szczeblu łańcucha dostaw.

Biorąc pod uwagę systemowy i wszechogarniający wpływ zmiany klimatu, większość przedsiębiorstw objętych zakresem dyrektywy stwierdzi prawdopodobnie, że klimat jest istotną kwestią. Przedsiębiorstwom, które uznają, że klimat nie jest istotną kwestią, zaleca się rozważenie złożenia oświadczenia w tej sprawie, wyjaśniającego, w jaki sposób doszły do takiego wniosku.

2.3. Ryzyko, zależności i szanse związane z klimatem

Ryzyko związane z klimatem

Zgodnie z dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej informacje związane z klimatem powinny, w niezbędnym zakresie, obejmować zarówno główne rodzaje ryzyka dla rozwoju, wyników i sytuacji przedsiębiorstwa związane ze zmianą klimatu, jak też główne rodzaje ryzyka związane z negatywnym wpływem działalności przedsiębiorstwa na klimat. Zasady ujawniania informacji proponowane w niniejszych wytycznych odzwierciedlają obie perspektywy ryzyka.

Jeżeli w tekście nie określono inaczej, odniesienia do ryzyka należy rozumieć zarówno jako dotyczące ryzyka związanego z negatywnym wpływem na przedsiębiorstwo (ryzyko związane z przejściem (na bardziej zrównoważoną gospodarkę) i ryzyko fizyczne – zob. poniżej), jak i do zagrożeń związanych z negatywnym wpływem na klimat.

Oba te rodzaje ryzyka – ryzyko związane z negatywnym wpływem na przedsiębiorstwo i ryzyko związane z negatywnym wpływem na klimat – mogą wynikać z własnej działalności przedsiębiorstw i mogą występować w całym łańcuchu wartości, zarówno na wyższym jak i niższym szczeblu łańcucha dostaw.

1) Ryzyko związane z negatywnym wpływem na klimat

Przykłady ryzyka związanego z negatywnym wpływem na klimat obejmują:

- zakład produkcyjny przedsiębiorstwa może emitować gazy cieplarniane bezpośrednio do atmosfery,
- energia, którą przedsiębiorstwo kupuje w celu prowadzenia swojej działalności, może być wytwarzana z paliw kopalnych,

- produkt, który wytwarza przedsiębiorstwo, może wymagać zużycia paliw kopalnych, na przykład w przypadku samochodów napędzanych benzyną lub olejem napędowym,
- produkcja materiałów, z których korzysta przedsiębiorstwo, może prowadzić do emisji gazów cieplarnianych na wyższym szczeblu w ich łańcuchu wartości. Może to mieć miejsce w przypadku przedsiębiorstw, które w swoich procesach produkcyjnych wykorzystują takie materiały, jak cement lub aluminium. Podobnie przedsiębiorstwo produkujące lub przetwarzające zasoby leśne lub towary rolne, w tym w takich sektorach, jak branża spożywcza, odzieżowa lub przetwórstwo drewna, może potencjalnie doprowadzić, bezpośrednio lub pośrednio, do zmiany sposobu użytkowania gruntów, w tym wylesienia i degradacji lasów oraz związanych z tym emisji gazów cieplarnianych.

2) Ryzyko związane z negatywnym wpływem na przedsiębiorstwo

Ryzyko dla wyników finansowych przedsiębiorstwa związane ze zmianą klimatu można sklasyfikować jako ryzyko fizyczne lub ryzyko związane z przejściem⁽¹⁶⁾.

Ryzyko związane z przejściem to ryzyko dla przedsiębiorstwa wynikające z przejścia na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu. Obejmuje ono:

- ryzyko związane z polityką, np. wynikające z wymogów efektywności energetycznej, mechanizmów ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych, które powodują wzrost cen paliw kopalnych, lub polityki wspierającej zrównoważoną gospodarkę gruntami,
- ryzyko prawne, np. ryzyko związane z procesem sądowym z tytułu nieuniknięcia lub nieograniczenia niekorzystnego wpływu na klimat lub niedostosowania się do zmiany klimatu,
- ryzyko technologiczne, np. jeśli technologia o mniej szkodliwym wpływie na klimat zastępuje technologię, która jest bardziej szkodliwa dla klimatu,
- ryzyko rynkowe, np. jeśli następuje przekierowanie wyborów konsumentów i klientów biznesowych na produkty i usługi, które są mniej szkodliwe dla klimatu,
- ryzyko utraty reputacji, np. trudność w przyciągnięciu i zatrzymaniu klientów, pracowników, partnerów biznesowych oraz inwestorów, jeśli działalność przedsiębiorstwa uznaje się za szkodliwą dla klimatu.

Ogólnie mówiąc, przedsiębiorstwo, którego negatywny wpływ na klimat jest większy, będzie w większym stopniu narażone na ryzyko związane z przejściem.

Ryzyko fizyczne to ryzyko dla przedsiębiorstwa wynikające z fizycznych skutków zmiany klimatu⁽¹⁷⁾. Obejmuje ono:

- ostre ryzyko fizyczne, wynikające z określonych zdarzeń, w szczególności związanych z pogodą, takich jak burze, powódzie, pożary lub fale upałów, które mogą zniszczyć zakłady produkcji oraz zakłócić łańcuchy wartości,
- długotrwałe ryzyko fizyczne, wynikające z długookresowych zmian klimatu, takich jak zmiany temperatury, podnoszący się poziom mórz, ograniczona dostępność wody, utrata różnorodności biologicznej oraz zmiany w zakresie produktywności gruntów i gleby.

Ekspozycja przedsiębiorstwa na ryzyko fizyczne nie zależy bezpośrednio od tego, czy działalność przedsiębiorstwa ma negatywny wpływ na klimat czy nie.

Zależność od kapitału naturalnego, ludzkiego i społecznego

Wiele przedsiębiorstw zależy od kapitału naturalnego⁽¹⁸⁾. Jeśli zmiana klimatu zagraża samemu kapitałowi naturalnemu, to przedsiębiorstwo będzie narażone na ryzyko związane z klimatem, zwłaszcza ryzyko fizyczne. Przedsiębiorstwa powinny zatem uważnie rozważyć swoją zależność od kapitału naturalnego przy określaniu ryzyka związanego z klimatem i przekazywaniu informacji na ten temat. Na przykład przedsiębiorstwo zajmujące się produkcją rolną może zależeć od różnych rodzajów kapitału naturalnego, takich jak woda, różnorodność biologiczna oraz wydajności gruntów i gleby, z których wszystkie narażone są na zmiany klimatu. Takie przedsiębiorstwo powinno wyjaśnić te zależności w ramach przekazywania informacji dotyczących ryzyka związanego z klimatem.

⁽¹⁶⁾ Niniejszy opis ryzyka związanego z przejściem i ryzyka fizycznego jest w dużej mierze oparty na sprawozdaniu Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem.

⁽¹⁷⁾ Dalsze wytyczne dotyczące przekazywania informacji na temat ryzyka fizycznego można znaleźć w opracowaniu *Advancing TCFD Guidance on Physical Climate Risks and Opportunities*, EBRD and Global Centre of Excellence on Climate Adaptation https://www.physicalclimaterisk.com/media/EBRD-GCECA_draft_final_report_full.pdf

⁽¹⁸⁾ Dalsze wyjaśnienia i wytyczne dotyczące kapitału naturalnego dostępne są na stronie internetowej *Natural Capital Coalition*: <https://naturalcapitalcoalition.org/>

Wiele przedsiębiorstw zależy również od *kapitału ludzkiego i społecznego*, takiego jak umiejętności i motywacja pracowników, poziom zaufania zewnętrznych podmiotów do przedsiębiorstwa. W stosownych przypadkach przedsiębiorstwa powinny uwzględnić informacje dotyczące kapitału ludzkiego i społecznego w sprawozdaniach dotyczących klimatu. Na przykład pracownicy mogą odgrywać kluczową rolę w opracowywaniu innowacyjnych niskoemisyjnych produktów i usług.

Możliwości związane z klimatem

Często ryzyko związane z klimatem może zostać przekształcone w możliwości przez przedsiębiorstwa oferujące produkty i usługi, które przyczyniają się do łagodzenia zmiany klimatu lub przystosowania się do niej.

Przystosowanie się do zmiany klimatu oznacza przewidywanie negatywnych skutków zmiany klimatu oraz podejmowanie odpowiednich działań w celu przeciwdziałania lub ograniczenia szkód, jakie mogą one spowodować. Obejmuje ono możliwości rynkowe, takie jak nowe technologie, aby wydajniej wykorzystywać ograniczone zasoby wody lub budowanie nowej infrastruktury przeciwpowodziowej.

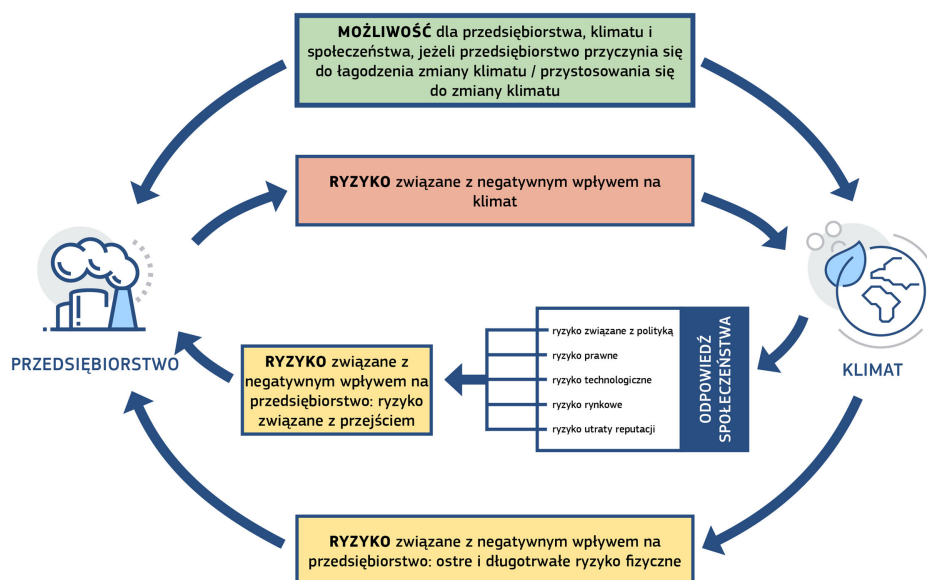
Łagodzenie zmiany klimatu odnosi się do wysiłków na rzecz ograniczenia lub zapobiegania emisjom gazów cieplarnianych. Przykłady możliwości rynkowych związanych z łagodzeniem zmiany klimatu obejmują wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych lub opracowywanie bardziej energooszczędnych budynków i systemów transportowych.

Systematyka zrównoważonej działalności gospodarczej, proponowana przez Komisję w ramach Planu działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, ma na celu określenie i sklasyfikowanie możliwości związanych z klimatem.

Rysunek 2 przedstawia współzależność między ryzykiem i możliwościami związanymi z klimatem.

Rysunek 2

Ryzyko i możliwości związane z klimatem

Ryzyko i możliwości związane z klimatem na poszczególnych etapach łańcucha wartości

Składając sprawozdania na temat ryzyka, zależności i możliwości związanych z klimatem, przedsiębiorstwa powinny, gdy jest to stosowne i proporcjonalne, uwzględnić cały łańcuch wartości, zarówno na wyższym, jak i na niższym szczeblu. Dla przedsiębiorstw prowadzących działalność produkcyjną oznacza to stosowanie podejścia uwzględniającego cykl życia produktów, w którym bierze się pod uwagę kwestie klimatyczne w łańcuchu dostaw oraz pozyskiwaniu surowców, jak też podczas użytkowania produktu i po zakończeniu okresu jego eksploatacji. Przedsiębiorstwa świadczące usługi, w tym usługi finansowe, będą musiały uwzględnić również wpływ, jaki mają na klimat wspierane przez nie działania.

Jeżeli w skład łańcucha wartości wchodzi MŚP, przedsiębiorstwa zachęca się do wspierania ich w zakresie dostarczania wymaganych informacji.

2.4. Struktura proponowanego ujawniania informacji

W niniejszych wytycznych proponuje się ujawnianie informacji związanych z klimatem w odniesieniu do każdego z pięciu obszarów sprawozdawczości określonych w dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej: a) modelu biznesowego; b) polityk i należytej staranności; c) wyniku tych polityk; d) głównych czynników ryzyka oraz zarządzania ryzykiem oraz e) kluczowych wskaźników wyników.

Dla każdego z obszarów sprawozdawczości w wytycznych określono ograniczoną ilość zalecanych ujawnianych informacji. Przedsiębiorstwo powinno rozważyć wykorzystanie zalecanych ujawnianych informacji w zakresie, w jakim są one konieczne do zrozumienia jego rozwoju, wyników, sytuacji oraz wpływu jego działalności.

Po zalecanych ujawnianych informacjach dla każdego obszaru sprawozdawczości przedstawiono dalsze wytyczne. Obejmują one propozycje uwzględnienia przez przedsiębiorstwa bardziej szczegółowych informacji, w tym w ramach zalecanych ujawnianych informacji. Ponadto w załączniku I zamieszczono dalsze wytyczne dla banków i zakładów ubezpieczeń.

Podejmując decyzję dotyczącą stosowania i zakresu stosowania zalecanych ujawnianych informacji oraz bardziej szczegółowych propozycji ujętych w dalszej części wytycznych, w tym dalszych wytycznych dla banków i zakładów ubezpieczeń w załączniku I, przedsiębiorstwa powinny uwzględniać zasady dotyczące dobrej sprawozdawczości niefinansowej zawarte w niewiążących wytycznych Komisji dotyczących sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych z 2017 r., w tym zasady, zgodnie z którymi ujawniane informacje mają być: istotne; rzetelne, wyważone i zrozumiałe oraz kompleksowe, lecz zwięzłe.

Skala ryzyka i możliwości związanych z klimatem zidentyfikowanych przez przedsiębiorstwo będzie stanowiła ważny czynnik w trakcie podejmowania decyzji o zastosowaniu i zakresie stosowania zalecanych ujawnianych informacji i dalszych wytycznych.

2.5. Spójność z uznanymi ramami i standardami sprawozdawczości

Przedsiębiorstwa zachęca się do ujawniania informacji zgodnie z powszechnie akceptowanymi standardami i ramami sprawozdawczości, aby podnieść poziom porównywalności dla zainteresowanych nimi stron. Aby przyczynić się do osiągnięcia konwergencji na poziomie UE oraz na poziomie światowym, niniejsze wytyczne odnoszą się do licznych uznanych ram i standardów sprawozdawczości.

W szczególności zawierają zasady ujawniania informacji według zaleceń Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem (TCFD), które to zasady są dostosowane do pozostałych głównych ram. W niniejszych wytycznych zasady ujawniania informacji zalecane przez TCFD określono odrębnie. W załączniku II przedstawiono wymagania w zakresie ujawniania informacji zgodnie z dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej w zestawieniu z zasadami ujawniania informacji zalecanym przez TCFD.

Oprócz zaleceń TCFD niniejsze wytyczne uwzględniają również w sposób szczególny standardy i zasady ramowe opracowane w ramach Globalnej Inicjatywy Sprawozdawczej (GRI), CDP, przez Radę ds. Standardów Ujawniania Informacji dotyczących Klimatu (CDSB), Radę ds. Standardów Zrównoważonej Rachunkowości (SASB), Międzynarodową Radę ds. Zintegrowanej Sprawozdawczości (IIRC) oraz w ramach unijnego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS)⁽¹⁹⁾.

3. ZALECANE UJAWNIANIE INFORMACJI I DALSZE WYTYCZNE

3.1. Model biznesowy

Dla zainteresowanych stron bardzo ważne jest zrozumienie opinii przedsiębiorstwa dotyczącej wpływu zmiany klimatu na jego model biznesowy i strategię biznesową oraz wpływu jego działalności na klimat w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej. Aby właściwie przygotować informacje dotyczące kwestii związanych z klimatem, przedsiębiorstwa będą musiały przyjąć dłuższą perspektywę niż perspektywa, którą zwykle przyjmują w przypadku sprawozdań finansowych.

Ryzyko i możliwości związane z klimatem w przypadku danego przedsiębiorstwa będą zależały od rodzaju jego działalności, położenia geograficznego oraz jego postawy wobec przejścia na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu.

⁽¹⁹⁾ W ramach platformy *Corporate Reporting Dialogue* podejmowane są prace nad lepszym dostosowaniem zasad ujawniania informacji związanych z klimatem opracowanych przez IIRC, SASB, GRI, CDP oraz CDSB. Po zakończeniu tych prac, przedsiębiorstwom zaleca się uwzględnienie ich wyników.

Aby właściwie uwzględnić potencjalne skutki zmiany klimatu w swoich procesach planowania, przedsiębiorstwa powinny rozważyć, w jaki sposób ryzyko i możliwości związane z klimatem mogą ulegać zmianom i jakie mogą być tego potencjalne konsekwencje biznesowe w różnych warunkach. Jednym ze sposobów oceny tych konsekwencji jest przeprowadzenie analizy scenariuszowej.

Przedsiębiorstwa, które nie analizują odpowiednio swojego modelu biznesowego i strategii biznesowej w świetle zmiany klimatu mogą jednocześnie wywoływać negatywne skutki dla klimatu i doświadczać negatywnego wpływu na swoją działalność gospodarczą, m.in. w obszarach rachunków zysków i strat, finansowania, przyszłego obciążenia regulacyjnego oraz społecznego poparcia dla prowadzonej działalności. Z drugiej strony, określenie nowych możliwości związanych z klimatem może wzmocnić model biznesowy oraz perspektywy zysków przedsiębiorstwa.

Tabela 1

Ujawnianie informacji dotyczących modelu biznesowego

Proszę opisać wpływ ryzyka i możliwości związanych z klimatem na model biznesowy, strategię i plany finansowe przedsiębiorstwa. [Obejmuje zalecenie TCFD Strategia b)].

Proszę opisać sposoby zarówno pozytywnego, jak i negatywnego wpływu modelu biznesowego przedsiębiorstwa na klimat.

Proszę opisać odporność modelu biznesowego i strategii biznesowej przedsiębiorstwa, z uwzględnieniem różnych scenariuszy związanych z klimatem w różnych perspektywach czasowych, w tym przynajmniej scenariusz zakładający ocieplenie na poziomie najwyższej 2 °C oraz scenariusz zakładający ocieplenie o ponad 2 °C⁽²⁰⁾. [Obejmuje zalecenie TCFD Strategia c)].

Dalsze wytyczne

- Proszę opisać wszelkie zmiany w modelu biznesowym przedsiębiorstwa i jego strategii biznesowej, jakie wprowadzono w celu ograniczenia ryzyka związanego z przejściem i ryzyka fizycznego oraz w celu wykorzystania możliwości rynkowych związanych z klimatem.
- Proszę opisać zależność przedsiębiorstwa od kapitału naturalnego, takiego jak woda, grunty, ekosystemy i różnorodność biologiczna, które są narażone na ryzyko ze względu na zmianę klimatu.
- Proszę opisać, w jaki sposób wszelkie zmiany w modelu biznesowym przedsiębiorstwa i jego strategii biznesowej, które mają na celu łagodzenie zmiany klimatu lub przystosowanie się do niej, spowodują zmiany potrzeb przedsiębiorstwa pod względem kapitału ludzkiego.
- Proszę opisać możliwości związane z zasobooszczędnością oraz oszczędnościami kosztów, zastosowaniem niskoemisyjnych źródeł energii, rozwojem nowych produktów i usług, dostępem do nowych rynków oraz budowaniem odporności w całym łańcuchu wartości.
- Proszę ujawnić sposób wyboru scenariuszy przez przedsiębiorstwo.
- Proszę opisać, w jaki sposób działalność przedsiębiorstwa przyczynia się do zmiany klimatu poprzez emisje gazów cieplarnianych powstające m.in. na skutek wylesiania, degradacji lasów lub zmiany użytkowania gruntów.

3.2. Polityka i procesy należytej staranności

Systemy zarządzania i kontroli mają kluczowe znaczenie dla zrozumienia przez zainteresowane strony solidności podejścia przedsiębiorstwa do kwestii związanych z klimatem. Informacje dotyczące zaangażowania zarządu i kierownictwa, w szczególności dotyczące ich obowiązków w odniesieniu do zmiany klimatu, pozwalają zainteresowanym stronom dowiedzieć się o poziomie świadomości w przedsiębiorstwie na temat kwestii związanych z klimatem. Opisując rolę zarządu, przedsiębiorstwo może zamieścić odniesienie do wszelkich oświadczeń o stosowaniu ładu korporacyjnego, które ma obowiązek opublikować.

⁽²⁰⁾ Przedsiębiorstwa zachęca się do rozważenia scenariusza zakładającego ocieplenie na poziomie 1,5 °C w świetle wniosków przedstawionych w sprawozdaniu specjalnym IPCC opublikowanym w 2018 r. Aby uzyskać więcej informacji dotyczących sposobu przeprowadzania analizy scenariuszowej w celu oceny odporności strategicznej przedsiębiorstwa, zob. dodatek techniczny TCFD „The Use of Scenario Analysis in Disclosure of Climate-related Risks and Opportunities” („Wykorzystanie analizy scenariuszowej w ujawnianiu informacji dotyczących ryzyka i możliwości związanych z klimatem”).
<https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-TCFD-Technical-Supplement-062917.pdf>

Zainteresowane strony mogą również interesować się polityką przedsiębiorstwa oraz wszelkimi związanymi z nią docelowymi wartościami, które świadczą o jego zaangażowaniu w łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej, oraz procesami należytej staranności. Pomoże to zainteresowanym stronom zrozumieć zdolność przedsiębiorstwa do zarządzania swoją działalnością tak, aby ograniczyć ryzyko związane z klimatem, zmniejszyć negatywny wpływ na klimat oraz zmaksymalizować pozytywne skutki w całym łańcuchu wartości.

Polityka i procesy stanowiące odpowiedź na zagadnienia związane z klimatem mogą być niezależne od innych kierunków polityki i procesów operacyjnych lub mogą się z nimi łączyć. Procesy należytej staranności uwzględniające klimat, mogłyby być na przykład włączone w ramy zarządzania ryzykiem w przedsiębiorstwie. Przedsiębiorstwo może zechcieć wyjaśnić swoje podejście do zarządzania kwestiami związanymi z klimatem oraz przedstawić uzasadnienie wyboru tego podejścia.

Tabela 2

Ujawnianie informacji dotyczących polityki i procesów należytej staranności

Proszę opisać wszelką politykę przedsiębiorstwa związaną z klimatem, w tym z łagodzeniem zmiany klimatu lub politykę przystosowywania się do niej.

Proszę opisać wszelkie docelowe wartości związane z klimatem, jakie przedsiębiorstwo wyznaczyło w ramach swojej polityki, w szczególności wszelkie docelowe wartości emisji gazów cieplarnianych oraz jak docelowe wartości przedsiębiorstwa mają się do docelowych wartości krajowych i międzynarodowych, a w szczególności do porozumienia paryskiego.

Proszę opisać nadzór zarządu nad ryzykiem i możliwościami związanymi z klimatem. [Obejmuje zalecenie „Zarządzanie a)” TCFD].

Proszę opisać rolę kierownictwa w ocenie ryzyka i możliwości związanych z klimatem i zarządzaniu nimi oraz wyjaśnić uzasadnienie takiego podejścia. [Obejmuje zalecenie „Zarządzanie b)” TCFD].

Dalsze wytyczne

- Proszę opisać zaangażowanie przedsiębiorstwa w kwestie związane z klimatem w ramach swojego łańcucha wartości, wyjaśniając, jak współpracuje z partnerami wyższych i niższych szczebli w celu wspierania łagodzenia zmiany klimatu lub przystosowania się do niej.
- Proszę wyjaśnić, w jaki sposób kwestie związane z klimatem są uwzględniane w operacyjnych procesach podejmowania decyzji w przedsiębiorstwie.
- Proszę opisać wszelki sposób zaangażowania przedsiębiorstwa w politykę publiczną dotyczącą kwestii związanych z klimatem, w tym członkostwo we wszelkich istotnych organizacjach lub grupach interesu.
- Proszę opisać, czy, w jaki sposób i na jakich poziomach (w szczególności zarządu i kierownictwa) w przedsiębiorstwie możliwy jest dostęp do wiedzy fachowej dotyczącej kwestii związanych z klimatem, zarówno wewnątrz samego przedsiębiorstwa, jak też ze źródeł zewnętrznych.
- Proszę opisać wszelkie związane z klimatem politykę wobec pracowników, np. inwestycje w umiejętności konieczne podczas przejścia na niskoemisyjne technologie lub działania podejmowane w celu zapewnienia, aby pracownicy bezpiecznie wykonywali swoje zadania w zmieniającym się klimacie.
- Proszę opisać, czy i w jaki sposób polityka przedsiębiorstwa w zakresie wynagrodzeń uwzględnia efektywność związaną z klimatem, w tym efektywność pod kątem wyznaczonych docelowych wartości.
- Proszę ujawnić wszelkie docelowe wartości związane z energią, jakie przedsiębiorstwo wyznaczyło w ramach swojej polityki (zob. sekcja 3.5).
- Proszę podać uzasadnienie wyboru przez przedsiębiorstwo wszelkich docelowych wartości związanych z klimatem.
- W przypadku przedsiębiorstw z sektora gruntów proszę opisać wszelkie docelowe wartości powiązane z „pochłaniaczami” gazów cieplarnianych (absorpcja gazów cieplarnianych).

3.3. Wyniki

Ujawnianie informacji na temat wyników polityki dotyczącej klimatu ułatwia zainteresowanym stronom monitorowanie i ocenę rozwoju przedsiębiorstwa, jego sytuacji, wyników oraz wpływu jego działalności wynikającej z jego polityki. Oceniając swoje wyniki przez pryzmat wyznaczania docelowych wartości oraz sprawozdawczości pod kątem docelowych wartości, przedsiębiorstwo wykazuje spójność swojej strategii, działań i decyzji związanych ze zmianą klimatu.

Aspekty ilościowe, takie jak wskaźniki uwzględniane w analizach, ujęto w niniejszych wytycznych w sekcji 3.5 Kluczowe wskaźniki wyników.

Tabela 3

Ujawnianie informacji dotyczących wyników

Proszę opisać wyniki polityki dotyczącej zmian klimatu, w tym wyniki przedsiębiorstwa w zestawieniu z zastosowanymi wskaźnikami oraz wyznaczonymi docelowymi wartościami do celów zarządzania ryzykiem i możliwościami związanymi z klimatem. [Obejmuje wskaźniki i docelowe wartości c) wg TCFD].

Proszę opisać zmiany emisji gazów cieplarnianych w stosunku do wyznaczonych docelowych wartości oraz związane z nimi ryzyko na przestrzeni czasu. [Obejmuje wskaźniki i docelowe wartości b) wg TCFD].

Dalsze wytyczne

— Proszę opisać, w jaki sposób wyniki działalności przedsiębiorstwa pod kątem klimatu wpływają na jego wyniki finansowe, w miarę możliwości z odniesieniem do finansowych kluczowych wskaźników wyników.

3.4. Główne rodzaje ryzyka i zarządzanie nimi

Dla inwestorów i innych zainteresowanych stron bardzo ważne jest, by znać sposób, w jaki przedsiębiorstwo ustala ryzyko związane z klimatem, główne rodzaje ryzyka ustalone przez przedsiębiorstwo, oraz sposób zarządzania tym ryzykiem.

Ujawnianie informacji dotyczących ryzyka powinno obejmować ryzyko związane z negatywnym wpływem przedsiębiorstwa na klimat oraz ryzyko związane z negatywnym wpływem zmiany klimatu na przedsiębiorstwo (ryzyko związane z przejściem i ryzyko fizyczne) oraz dane na temat tego, czy oba te rodzaje ryzyka są powiązane i w jaki sposób. Przedsiębiorstwom zaleca się uwzględnianie definicji ryzyka podanych w sekcji 2.3 przy podejmowaniu decyzji, jakie informacje powinny zostać ujawnione w odniesieniu do tych rodzajów ryzyka.

Ujawniając informacje o ryzyku związanym z klimatem, przedsiębiorstwa powinny uwzględnić dłuższą perspektywę czasową, niż perspektywa, którą biorą zwykle po uwagę w przypadku informacji finansowych.

Luki w danych oraz metodykach mogą w niektórych przypadkach utrudniać przedstawienie informacji ilościowych o ryzyku związanym z klimatem, w szczególności w dłuższych perspektywach czasowych. W takich przypadkach przedsiębiorstwa zachęca się do przedstawiania informacji jakościowych, dopóki te kwestie dotyczące danych i metodyk nie zostaną odpowiednio rozwiązane.

Tabela 4

Ujawnianie informacji dotyczących głównych rodzajów ryzyka i zarządzania nimi

Proszę opisać procesy stosowane przez przedsiębiorstwo do celów ustalania i oceny ryzyka związanego z klimatem w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej oraz ujawniania informacji dotyczących definiowania przez przedsiębiorstwo perspektywy krótko-, średnio- i długoterminowej⁽²¹⁾. [Obejmuje zalecenie „Zarządzanie ryzykiem a)” TCFD].

Proszę opisać główne rodzaje ryzyka związanego z klimatem, które przedsiębiorstwo określiło w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej w całym łańcuchu wartości oraz wszelkie założenia przyjęte podczas ustalania tych rodzajów ryzyka. [Obejmuje zalecenie TCFD „Strategia a)”. Opis ten powinien obejmować główne rodzaje ryzyka wynikające z zależności od zagrożonych skutkami zmiany klimatu kapitału naturalnego, do którego należą woda, grunty, ekosystemy lub bioróżnorodność.

Proszę opisać procesy zarządzania ryzykiem związanym z klimatem (w stosownych przypadkach, w jaki sposób przedsiębiorstwo podejmuje decyzje mające na celu złagodzenie, przeniesienie, zaakceptowanie lub kontrolę tego ryzyka) oraz w jaki sposób przedsiębiorstwo zarządza ustalonymi przez nie konkretnymi rodzajami ryzyka związanego z klimatem. [Obejmuje zalecenie TCFD „Zarządzanie ryzykiem b)”].

Proszę opisać, w jaki sposób procesy mające na celu ustalenie, ocenę i zarządzanie ryzykiem związanym z klimatem zostają włączone do ogólnego zarządzania ryzykiem w przedsiębiorstwie. [Obejmuje zalecenie TCFD „Zarządzanie ryzykiem c)”. Ważnym aspektem tego opisu jest sposób określania przez przedsiębiorstwo względnego znaczenia ryzyka związanego z klimatem w stosunku do innych rodzajów ryzyka.

⁽²¹⁾ Definicja perspektywy krótko-, średnio- i długoterminowej zależy prawdopodobnie od modelu biznesowego przedsiębiorstwa oraz cyklu życia jego aktywów i zobowiązań.

Dalsze wytyczne

- Proszę opisać wszelkie środki przystosowawcze przyjęte przez przedsiębiorstwo w ramach jego procesu zarządzania ryzykiem.
- Proszę przedstawić szczegółowy podział głównych rodzajów ryzyka związanego z klimatem w zależności od działalności gospodarczej.
- Proszę przedstawić szczegółowy podział głównych rodzajów ryzyka związanego z klimatem w zależności od położenia geograficznego.
- Proszę określić lokalizacje, które są kluczowe dla łańcuchów wartości, w tym operacje, dostawców i rynki.
- Proszę opisać, w jaki sposób przedsiębiorstwo ustanawia i stosuje ograniczenia do ryzyka związanego z klimatem, w tym wszelkie czynniki sprawcze wykorzystane w celu zwrócenia uwagi kierownictwa na te kwestie.
- Proszę opisać procesy ustalania priorytetów w zakresie ryzyka związanego z klimatem, w tym wszelkie zastosowane wartości progowe oraz wskazać, które rodzaje ryzyka w łańcuchu wartości uznaje się za najważniejsze.
- Proszę dokonać kategoryzacji głównych rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu w odniesieniu do wyników finansowych przedsiębiorstwa w zależności od tego, czy jest to ryzyko związane z przejściem (ryzyko związane z polityką, ryzyko prawne, rynkowe oraz ryzyko utraty reputacji) lub ryzyko fizyczne (ostre i długotrwałe zagrożenia).
- Proszę ujawnić wszelkie mapy ryzyka, które uwzględniają kwestie związane z klimatem.
- Proszę przedstawić definicje stosowanej terminologii związanej z ryzykiem lub odniesienia do stosowanych istniejących ram klasyfikacji rodzajów ryzyka.
- Proszę opisać częstotliwość przeglądów i analiz w odniesieniu do określania i oceny ryzyka.
- Proszę opisać powiązania między głównymi rodzajami ryzyka związanymi z klimatem a finansowymi kluczowymi wskaźnikami wyników.
- Proszę ujawnić, jak scenariusze lub wewnętrzne ustalenie opłat za emisję gazów cieplarnianych wykorzystuje się do działań związanych z zarządzaniem ryzykiem, takich jak łagodzenie, przenoszenie lub przystosowywanie.
- Proszę ujawnić konsekwencje ekstremalnych zjawisk pogodowych w odniesieniu do wyników finansowych, w tym możliwe wskaźniki przerw w działalności wyrażonych w dniach oraz powiązanych z tym kosztów, kosztów napraw, utraty wartości środków trwałych, zakłóceń w łańcuchu wartości oraz utraconych przychodów.
- Proszę opisać, jak zmienność warunków pogodowych wpływa na wyniki przedsiębiorstwa, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw wrażliwych na zmienność temperatury i opadów.

3.5. Kluczowe wskaźniki wyników

Zgodnie z dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej przedsiębiorstwa powinny ujawnić kluczowe wskaźniki wyników istotne dla ich konkretnej działalności. Powinny rozważyć zastosowanie wskaźników w celu wsparcia swoich innych ujawnianych informacji związanych z klimatem, takich jak te związane z wynikami lub głównymi rodzajami ryzyka oraz ich zarządzaniem i umożliwić agregowanie i porównywalność wśród przedsiębiorstw i jurysdykcji. Wskaźniki powinny być zintegrowane z innymi ujawnianymi informacjami, aby uzasadnić i wyjaśnić narrację. Za dobre praktyki uznaje się też jednak publikowanie dodatkowej tabeli prezentującej wszystkie wskaźniki w jednym miejscu.

Aby spełnić oczekiwania TCFD, przedsiębiorstwa powinny ujawnić wskaźniki i docelowe wartości zastosowane przez przedsiębiorstwo, aby ocenić ryzyko i możliwości związane z klimatem zgodnie ze swoją strategią i procesami zarządzania ryzykiem [Obejmuje zalecenie TCFD w sprawie wskaźników i docelowych wartości a)].

Solidność i wiarygodność stanowią kluczowe atrybuty danych umożliwiające wykorzystywanie informacji w procesach decyzyjnych. Tam, gdzie nie jest to oczywiste, przedsiębiorstwa powinny przedstawić opis wszelkich zmian w metodach stosowanych do celów obliczenia lub oszacowania wskaźników.

Zalecane wskaźniki ⁽²²⁾

Z zastrzeżeniem oceny istotności przedsiębiorstwa oraz w celu zapewnienia większej porównywalności ujawnianych przez przedsiębiorstwa informacji niefinansowych przedsiębiorstwa powinny rozważyć ujawnienie wskaźników w tej sekcji.

⁽²²⁾ Aby zwiększyć użyteczność, w niniejszej sekcji odpowiednie dalsze wytyczne przedstawia się od razu po każdym zalecanym wskaźniku.

Emisje gazów cieplarnianych

W niniejszej sekcji przedstawiono cztery osobne wskaźniki emisji gazów cieplarnianych: bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych, pośrednie emisje gazów cieplarnianych pochodzące z wytwarzania nabytej i zużytej energii elektrycznej, pary, ciepła lub chłodzenia, wszystkie inne pośrednie emisje gazów cieplarnianych, które występują w łańcuchu wartości przedsiębiorstwa składającego sprawozdanie, oraz docelową wartość wielkości emisji gazów cieplarnianych. Przedsiębiorstwa decydujące się na stosowanie dowolnego lub wszystkich z wymienionych wskaźników powinny:

- obliczyć ich emisje gazów cieplarnianych zgodnie z metodą określoną w Protokole w sprawie emisji gazów cieplarnianych lub normą ISO 14064-1:2018 oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z zaleceniem Komisji nr 179/2013 w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (śląd środowiskowy organizacji i śląd środowiskowy produktu). Umożliwi to agregację i porównywalność pomiędzy przedsiębiorstwami i jurysdykcjami;
- należy podać status weryfikacji/zapewnienia ze strony osoby trzeciej, który ma zastosowanie do zgłoszonego zakresu 1, zakresu 2 i zakresu 3 emisji gazów cieplarnianych.

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych ze źródeł, które stanowią własność przedsiębiorstwa przedstawiającego sprawozdanie lub są przez nie zarządzane (zakres 1)	Tony metryczne CO ₂ e ⁽²³⁾	270 900 t CO ₂ e	Dzięki temu kluczowemu wskaźnikowi wyników przedsiębiorstwa dokonują dokładnych pomiarów swojego śladu węglowego na podstawie bezpośrednich emisji.	Wskaźniki i docelowe wartości wg TCFD, kwestionariusz CDP dotyczący zmiany klimatu, GRI 305, zasady ramowe CDSB, SASB, EMAS	Unijny system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

Dalsze wytyczne

- Przedsiębiorstwa powinny ujawniać 100 % swoich emisji gazów cieplarnianych w ramach zakresu 1. Przyczyni się to do poprawy jakości sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych innych przedsiębiorstw. Jeżeli przedsiębiorstwo nie jest w stanie zgromadzić rzetelnych danych dotyczących części emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem 1, powinno racjonalnie oszacować brakującą część, aby uzyskać wielkość liczbową odpowiadającą 100 % emisji. W takiej sytuacji przedsiębiorstwo powinno również ujawnić: (1) odsetek emisji, w odniesieniu do których zgromadzono rzetelne dane, oraz odsetek emisji, które oszacowano, (2) przyczyny, dla których zgromadzenie rzetelnych danych dotyczących pewnej części emisji nie było możliwe, oraz (3) metodyka zastosowana do oszacowania części emisji, w odniesieniu do których zgromadzenie rzetelnych danych nie było możliwe.
- W stosownych przypadkach przedsiębiorstwa powinny rozważyć ujawnienie zestawienia informacji dotyczących emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem 1 w podziale na kraje lub regiony (w tym UE), rodzaj działalności gospodarczej oraz spółki zależne. Przykładowo: emisje gazów cieplarnianych objętych zakresem 1 w kraju/regionie X wynoszą 42 260 t CO₂e, w kraju/regionie Y – 54 180 t CO₂e.

⁽²³⁾ Ekwiwalent dwutlenku węgla (CO₂e) stanowi jednostkę miary stosowaną do porównywania emisji z różnych gazów cieplarnianych na podstawie ich współczynnika ocieplenia globalnego poprzez przeliczenie ilości innych gazów na równoważną ilość dwutlenku węgla o takim samym współczynniku ocieplenia globalnego.

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Pośrednie emisje gazów cieplarnianych pochodzące z wytwarzania pozyskanej i zużytej energii elektrycznej, pary, ciepła lub chłodzenia (zwane zbiorczo „energiją elektryczną”) (zakres 2)	Tony metryczne CO ₂ e	632 400 t CO ₂ e	Dzięki temu kluczowemu wskaźnikowi wyników przedsiębiorstwa dokonują pomiarów emisji powstających z zakupionej lub pozyskanej energii elektrycznej, pary, ciepła i chłodzenia.	Wskaźniki i docelowe wartości wg TCFD, kwestionariusz CDP dotyczący zmiany klimatu, GRI 305, zasady ramowe CDSB, EMAS	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

Dalsze wytyczne

- W razie potrzeby przedsiębiorstwa powinny określić, czy w obrębie wybranych granic sprawozdawczych istnieją źródła (np. instalacje, określone gazy cieplarniane, działalność, geografia itp.) emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem 2, w przypadku których nie można było zgromadzić ani oszacować emisji gazów cieplarnianych, oraz przyczyny uzasadniające ten fakt.
- W stosownych przypadkach przedsiębiorstwa powinny rozważyć ujawnienie zestawienia informacji dotyczących emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem 2 w podziale na kraje lub regiony (w tym UE), rodzaje działalności gospodarczej oraz spółki zależne. Przykładowo: Emisje gazów cieplarnianych objętych zakresem 2 w kraju/regionie X wynoszą 98 654 t CO₂e, w kraju/regionie UE – 126 480 t CO₂e.

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Wszystkie pośrednie emisje gazów cieplarnianych (nieobjęte zakresem 2), które występują w łańcuchu wartości przedsiębiorstwa składającego sprawozdanie, w tym emisje zarówno na wcześniejszych, jak i na późniejszych etapach łańcucha (zakres 3)	Tony metryczne CO ₂ e	4 383 000 t CO ₂ e	W przypadku większości przedsiębiorstw większa część emisji powstaje pośrednio na skutek działalności w obrębie łańcucha wartości. Ten kluczowy wskaźnik wyników umożliwia ocenę dokładności procesów księgowych przedsiębiorstw oraz zrozumienie, w jaki sposób przedsiębiorstwa analizują swoje ślady emisji.	Wskaźniki i docelowe wartości wg TCFD, kwestionariusz CDP dotyczący zmiany klimatu, GRI 305, zasady ramowe CDSB, EMAS	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

Dalsze wytyczne

- Zakres 3 powinien obejmować emisje związane z działalnością prowadzoną „na późniejszych etapach łańcucha” i „na wcześniejszych etapach łańcucha” względem działań podejmowanych przez samo przedsiębiorstwo.
- Przedsiębiorstwa nie powinny wykluczać żadnej działalności, która naruszałaby istotność zgłoszonego wykazu emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem 3. Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard (Protokół w sprawie emisji gazów cieplarnianych) oraz załącznik H do ISO 14064-1:2018 zawierają kryteria określające istotność. Przedsiębiorstwa powinny wyjaśnić wszelkie kategorie emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem 3, których nie ujawniły. Jeżeli w skład łańcucha wartości wchodzi MŚP, przedsiębiorstwa zachęca się do wspierania ich w zakresie dostarczania wymaganych informacji.

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Docelowe wartości bezwzględne emisji gazów cieplarnianych	Uzyskane tony metryczne CO ₂ e lub odsetek redukcji w stosunku do roku bazowego	20 % redukcji bezwzględnych wielkości emisji, co odpowiada redukcji na poziomie 1 500 000 t CO ₂ e do 2025 r. w stosunku do roku bazowego 2018	Ustanowienie docelowych wartości wyznacza kierunek i strukturę strategii środowiskowej. Ten kluczowy wskaźnik wyników pomaga w zrozumieniu zobowiązań przedsiębiorstw w zakresie redukcji emisji, przy czym pomaga też zrozumieć, czy przedsiębiorstwo ma cel, zgodnie z którym harmonizuje i ukierunkowuje działania związane z emisją.	Wskaźniki i docelowe wartości wg TCFD, kwestionariusz CDP dotyczący zmiany klimatu, GRI 103-2 i 305, zasady ramowe CDSB, SASB, EMAS	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

Dalsze wytyczne

- Przedsiębiorstwa powinny opisać, czy ich docelowe wartości – w całości bądź w części – odnoszą się do emisji gazów cieplarnianych objętych zakresami 1, 2 lub 3.
- Przedsiębiorstwa powinny opisać zmiany emisji gazów cieplarnianych względem wyznaczonych docelowych wartości (zob. *sekcja 3.3 Wyniki*).
- Przedsiębiorstwa powinny rozważyć określenie docelowych wartości na 2025 r. lub 2030 r. i weryfikować te cele co pięć lat. Mogą też rozważyć określenie docelowej wartości na 2050 r., aby dostosować się do porozumienia paryskiego.
- W stosownych przypadkach przedsiębiorstwa powinny rozważyć ujawnienie docelowych wartości emisji gazów cieplarnianych według kraju lub regionu (w tym UE), działalności gospodarczej oraz według spółek zależnych.
- Przedsiębiorstwa mogą rozważyć ujawnienie dodatkowej wartości docelowej redukcji intensywności emisji wyrażonej w tonach metrycznych CO₂e przypadającej na wskaźnik biznesowy lub procentowej wartości redukcji wskaźnika intensywności w stosunku do roku bazowego (np. 8 % redukcji względnych emisji, co odpowiada redukcji na poziomie 350 t CO₂e na 1 mln EUR obrotu do 2025 r. w stosunku do roku bazowego 2018).

Energia

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Całkowite zużycie lub produkcja energii ze źródeł odnawialnych i nieodnawialnych	MWh	zużyto 292 221 MWh energii ze źródeł odnawialnych; zużyto 1 623 453 MWh energii ze źródeł nieodnawialnych	Zużycie i produkcja energii odpowiadają za istotną część emisji gazów cieplarnianych.	Wskaźniki i docelowe wartości wg TCFD, kwestionariusz CDP dotyczący zmiany klimatu, GRI 302, zasady ramowe CDSB, SASB, EMAS	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
---------------------------	-----------------	----------	--------------	--	----------------------------

Dalsze wytyczne

- Paliw wykorzystywanych w charakterze surowca nie spala się w celu produkcji energii i nie należy ich uwzględniać przy obliczaniu tego wskaźnika.
- Należy uwzględnić podział na poszczególne źródła energii ze źródeł odnawialnych. Odnawialne źródła energii to źródła, które w sposób naturalny odtwarzają się w ludzkiej skali czasowej, na przykład wiatr, energia słoneczna, energia wodna, energia geotermalna, biomasa itp. Definicja ta nie uwzględnia żadnych paliw kopalnych (węgiel, ropa naftowa, gaz ziemny) ani paliw jądrowych. Odzysku energii nie należy uwzględniać, jeżeli energię uzyskano z paliw kopalnych ⁽²⁴⁾.
- Ujawniając nieodnawialne źródła energii, należy dokonać rozróżnienia między źródłami niskoemisyjnymi i innymi nieodnawialnymi źródłami energii.

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Wartość docelowa w zakresie efektywności energetycznej	Wartość procentowa	Poprawa o 6,5 % do 2025 r. w stosunku do roku bazowego 2018 pod względem produktu, produkcji lub działalności	Ten kluczowy wskaźnik wyników pomaga użytkownikom danych zrozumieć ambicje przedsiębiorstw w zakresie bardziej efektywnego wykorzystania energii, co może zmniejszyć koszty energetyczne i obniżyć emisję gazów cieplarnianych. Dostarcza on dalszych informacji na temat sposobów osiągnięcia docelowych wartości redukcji emisji przez przedsiębiorstwo.	Wskaźniki i docelowe wartości wg TCFD, kwestionariusz CDP dotyczący zmiany klimatu, GRI 103-2 i 302, SASB, EMAS	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej

Dalsze wytyczne

- Przedsiębiorstwa powinny opisać postępy w osiąganiu wyznaczonych docelowych wartości w zakresie energii (zob. sekcja 3.3 Wyniki).

⁽²⁴⁾ Definicja „energii odnawialnej” zaczerpnięta z wytycznych CDP z 2018 r. dotyczących sprawozdawczości w zakresie zmian klimatu.

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Docelowa wielkość zużycia lub produkcji energii ze źródeł odnawialnych	Odsetek udziału zużytej/wytworzonej energii ze źródeł odnawialnych w stosunku do roku bazowego	Wzrost udziału zużytej energii ze źródeł odnawialnych o 13 % do 2025 r. w stosunku do roku bazowego 2018	Ten kluczowy wskaźnik wyników pomaga użytkownikom danych zrozumieć ambicje przedsiębiorstw w zakresie produkcji lub zużycia energii przy niższej emisji gazów cieplarnianych.	Wskaźniki i docelowe wartości wg TCFD, kwestionariusz CDP dotyczący zmiany klimatu, GRI 103-2 i 302, EMAS	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 Dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii

Dalsze wytyczne

— Przedsiębiorstwa powinny opisać postępy w osiąganiu wyznaczonych docelowych wartości w zakresie energii (zob. sekcja 3.3 Wyniki).

Ryzyko fizyczne

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Aktywa zadeklarowane w regionach potencjalnie bardziej narażonych na ostre lub długotrwałe ryzyko fizyczne związane z klimatem	Wartość procentowa	15 % wartości księgowej aktywów rzeczowych narażonych na ryzyko	Skrajne zjawiska pogodowe mogą prowadzić do przestojów lub ograniczeń zdolności produkcyjnych lub wczesnego ograniczenia działalności zakładów. Wartość aktywów na obszarach narażonych na zwiększone ryzyko pogodowe wskazuje na potencjalne konsekwencje dla wyceny aktywów. Ważne jest śledzenie tego kluczowego wskaźnika wyników w kontekście ujawniania informacji dotyczących strategii i polityki adaptacyjnej przedsiębiorstwa.	Wskaźniki i docelowe wartości wg TCFD, wszystkie kody SASB 450a.1 dla wybranych gałęzi przemysłu	Strategia adaptacyjna UE

Dalsze wytyczne

— Zaleca się, aby przedsiębiorstwa ujawniały źródła lub metody stosowane do identyfikacji regionów bardziej narażonych na ryzyko fizyczne związane z klimatem.

Produkty i usługi

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Odniesienie do polityki UE
<p>Odsetek obrotu uzyskanego w roku sprawozdawczym z tytułu produktów lub usług związanych z działalnością spełniającą kryteria istotnego przyczyniania się do łagodzenia skutków zmiany klimatu lub przystosowania się do niej, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje (systematyka UE)</p> <p>lub</p> <p>Odsetek inwestycji (CapEx) lub wydatków (OpEx) w roku sprawozdawczym na rzecz aktywów lub procesów związanych z działalnością spełniającą kryteria istotnego przyczyniania się do łagodzenia skutków zmiany klimatu lub przystosowania się do niej, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje (systematyka UE)</p>	Wartość procentowa	<p>12,5 % (obrotu) z tytułu produktów lub usług powiązanych z działalnością, która istotnie przyczynia się do łagodzenia skutków zmiany klimatu lub przystosowania się do niej</p> <p>8 % (CapEx) na rzecz produktów powiązanych z działalnością, która istotnie przyczynia się do łagodzenia skutków zmiany klimatu lub przystosowania się do niej</p>	Te kluczowe wskaźniki wyników dostarczają przydatnych informacji inwestorom zainteresowanym przedsiębiorstwami, których produkty i usługi istotnie przyczyniają się do łagodzenia skutków zmiany klimatu lub przystosowania się do niej, i które jednocześnie nie przynoszą znaczącej szkody realizacji któregokolwiek z innych celów środowiskowych UE.	<p>Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje</p> <p>Plan działania Komisji: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego</p>

Dalsze wytyczne

- Przedsiębiorstwa powinny składać sprawozdania na temat tego wskaźnika po zatwierdzeniu wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje (systematyka UE). Przeprowadzając ocenę, czy dane działania istotnie przyczyniają się do realizacji dwóch celów UE – łagodzenia skutków zmiany klimatu lub przystosowania się do niej, jednocześnie nie przynosząc znaczącej szkody realizacji któregokolwiek z innych celów środowiskowym UE – przedsiębiorstwa powinny uwzględnić wszystkie stosowne kryteria i warunki określone w rozporządzeniu.

Zielone finansowanie

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
<p>Wskaźnik obligacji ekologicznych powiązanych z klimatem:</p> <p>Całkowita liczba obligacji ekologicznych pozostających w obrocie (na koniec roku) podzielona przez całkowitą liczbę obligacji pozostających w obrocie (średnią kroczącą z pięciu lat)</p> <p>lub</p> <p>Wskaźnik zadłużenia ekologicznego powiązanego z klimatem:</p> <p>Całkowita liczba wszystkich ekologicznych instrumentów dłużnych pozostających w obrocie (na koniec roku) podzielona przez całkowitą liczbę instrumentów dłużnych pozostających w obrocie (średnią kroczącą z pięciu lat)</p>	Wartość procentowa	20 % obligacji	Ten kluczowy wskaźnik wyników ułatwia przedsiębiorstwom przedstawienie, w jaki sposób ich plan przejścia na gospodarkę niskoemisyjną jest wspierany przez działania związane z finansowaniem dłużnym oraz jak pozyskuje się kapitał na potrzeby dotychczasowych i nowych projektów korzystnych pod względem klimatu.	ISO/CD 14030-1 Obligacje ekologiczne – Efektywność ekologiczna nominowanych projektów i aktywów (PROJEKT)	Plan działania Komisji: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego

Dalsze wytyczne

- Całkowita liczba obligacji ekologicznych lub ekologicznych instrumentów dłużnych powinna obejmować wyłącznie obligacje i instrumenty dłużne wyemitowane zgodnie z ewentualną unijną normą dotyczącą obligacji ekologicznych, jeżeli zostanie ona zatwierdzona, lub zgodnie z wszelkimi innymi szeroko rozumianymi ramami obligacji ekologicznych, takimi jak zasady obligacji ekologicznych i zasady kredytów ekologicznych. Przedsiębiorstwa powinny określić zastosowane ramy obligacji ekologicznych.
- W przypadku emitentów obligacji, którzy wyemitowali obligacje niebędące instrumentami notowanymi na giełdzie (np. jako oferty na rynku niepublicznym), należy ujawnić zestawienie obligacji notowanych i nienotowanych na giełdzie.
- Przedsiębiorstwa powinny również rozważyć przedstawienie przyszłych docelowych wartości związanych z tymi kluczowymi wskaźnikami wyników.

Oprócz wyżej wymienionych wskaźników przedsiębiorstwa powinny również wziąć pod uwagę:

- wskaźniki charakterystyczne dla danego sektora i istotne dla danej gałęzi przemysłu. Przedsiębiorstwa z takich sektorów, jak m.in. sektor energetyczny, transportowy, surowcowy, nieruchomości i rolnictwa, powinny korzystać z uzupełniających wytycznych TCFD przeznaczonych dla grup niefinansowych i innych ram sprawozdawczości związanej z klimatem, aby zapewnić porównywalność zgłaszanych kluczowych wskaźników wyników między sektorami i przedsiębiorstwami ⁽²⁵⁾,
- wskaźniki dotyczące odnośnych kwestii środowiskowych. Przedsiębiorstwa, których modele biznesowe są uzależnione od kapitału naturalnego narażonego na skutki zmiany klimatu, mogą być zmuszone do ujawnienia wskaźników związanych z tym kapitałem naturalnym (np. woda, produktywność gleby lub różnorodność biologiczna). Przedsiębiorstwa wywierające niekorzystny wpływ na klimat na skutek zmiany sposobu użytkowania gruntów, w tym wylesiania i degradacji lasów, powinny rozważyć ujawnienie wskaźników odnoszących się do tych kwestii ⁽²⁶⁾,
- wskaźniki odnoszące się do odnośnych kwestii kapitału ludzkiego i aspektów społecznych, takich jak szkolenia i rekrutacja pracowników,
- wskaźniki odnoszące się do możliwości. Przedsiębiorstwa podejmujące działania zmierzające do przejścia na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmiany klimatu, zgodnie z kluczowymi zagadnieniami polityki UE ⁽²⁷⁾, prowadzące działania na rzecz łagodzenia skutków zmiany klimatu / przystosowania się do zmiany klimatu, które mogą przełożyć się na możliwości dla przedsiębiorstwa, powinny rozważyć ujawnienie kluczowych wskaźników wyników odzwierciedlających podejmowane przez nie wysiłki. Przykładem mogą być przychody uzyskane ze sprzedaży produktów niskoemisyjnych, przychody z produktów lub usług mających zastosowanie do modelu gospodarki o obiegu zamkniętym oraz wydatki na badania i rozwój produkcji w ramach gospodarki o obiegu zamkniętym.

⁽²⁵⁾ TCFD (2017): Wdrażanie zaleceń grupy zadaniowej ds. ujawniania informacji finansowych związanych z klimatem, <https://www.fsb-tcf.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-TCFD-Annex-062817.pdf>. Inne standardy i ramy sprawozdawczości określające charakterystyczne dla danego sektora kluczowe wskaźniki wyników w kwestiach związanych z klimatem obejmują kwestionariusze CDP dotyczące zmiany klimatu, bezpieczeństwa wodnego i lasów, GRI 305: Emisje w 2016 r. oraz GRI 302: Normy energetyczne w 2016 r. lub normy przemysłowe SASB.

⁽²⁶⁾ Dodatkowe wytyczne przedstawiono w zestawie narzędzi towarzyszącym protokołowi w sprawie kapitału naturalnego <https://naturalcapitalcoalition.org/protocol-toolkit/> oraz w zaleceniu Komisji nr 179/2013 w sprawie wspólnych metod pomiaru emisji gazów cieplarnianych w oparciu o podejście uwzględniające cykl życia (śląd środowiskowy organizacji i śląd środowiskowy produktu).

⁽²⁷⁾ Takimi jak pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii, dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej, unijny system handlu emisjami lub pakiet dotyczący czystej energii dla transportu. Więcej informacji: https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2050_pl

ZAŁĄCZNIK I

Dalsze wytyczne dla banków i zakładów ubezpieczeń

Wymogi dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej mają zastosowanie do dużych spółek giełdowych, banków i zakładów ubezpieczeń. Dyrektywa nakłada takie same wymogi na wszystkie przedsiębiorstwa objęte jej zakresem, niezależnie od sektora, w którym prowadzą swoją działalność. W związku z tym nie nakłada dodatkowych wymogów na banki i zakłady ubezpieczeń względem innych przedsiębiorstw.

Zaproponowane w sekcji 3 ujawniane informacje dotyczą wszystkich przedsiębiorstw objętych zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, niezależnie od sektora ich działalności, w tym banków i zakładów ubezpieczeń. Banki i zakłady ubezpieczeń powinny rozpatrzyć zalecane w sekcji 3 ujawniane informacje ze szczególnym uwzględnieniem prowadzonej przez nie działalności gospodarczej, w tym działalności kredytowej, inwestycyjnej, ubezpieczeniowej oraz działalności związanej z zarządzaniem aktywami⁽¹⁾. Celem niniejszego załącznika jest pomoc bankom i zakładom ubezpieczeń w tym procesie – zamieszczono w nim dalsze wytyczne, które w stosownych przypadkach mogą pomóc bankom i zakładom ubezpieczeń przy ujawnianiu informacji zalecanych w sekcji 3.

Niniejszy załącznik nie dotyczy innych przedsiębiorstw działających w sektorze finansowym, takich jak przedsiębiorstwa zarządzające aktywami lub fundusze emerytalne, ponieważ nie są one objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Tego rodzaju przedsiębiorstwa mogą jednak uznać niektóre z proponowanych w niniejszym załączniku ujawnianych informacji za przydatne.

W Planie działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego zwraca się szczególną uwagę na systemowe znaczenie sektora finansowego z punktu widzenia umożliwienia przejścia na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu. W przeciwieństwie do większości innych przedsiębiorstw, banki i zakłady ubezpieczeń są zarówno dostawcami, jak i użytkownikami informacji dotyczących klimatu. Banki i towarzystwa ubezpieczeniowe mogą zwiększyć ryzyko związane z klimatem, jeżeli ich inwestycje i polisy ubezpieczeniowe będą wspierały działalność gospodarczą przyczyniającą się do zmiany klimatu poprzez emisje gazów cieplarnianych powstające m.in. na skutek wylesiania, degradacji lasów lub zmiany użytkowania gruntów. Z drugiej strony mogą one promować przejście na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu oraz podnosić świadomość na temat tego procesu, włączając do swoich polityk i procedur ocenę potencjalnego wpływu ich przyszłych inwestycji, kredytów i umów ubezpieczeniowych na zmianę klimatu.

W stosownych przypadkach przedstawione poniżej dalsze wytyczne wprowadzają rozróżnienie między ujawnieniami, które mogą mieć znaczenie dla wszystkich banków i zakładów ubezpieczeń, a ujawnieniami, które miałyby znaczenie jedynie dla określonego rodzaju działalności gospodarczej (udzielanie kredytów, inwestowanie, gwarantowanie ubezpieczeń lub zarządzanie aktywami).

1. Model biznesowy

Banki i zakłady ubezpieczeń powinny rozważyć uwzględnienie następujących informacji jako elementu zalecanych w sekcji 3 ujawnień informacji dotyczących modelu biznesowego:

- w jaki sposób ryzyko związane z klimatem i możliwości związane z portfelami inwestycyjnymi, kredytowymi i ubezpieczeniowymi mogą wpływać na model biznesowy instytucji finansowej,
- czy instytucja uwzględnia, że jej kontrahenci biorą pod uwagę ryzyko i możliwości związane z klimatem, a jeżeli tak – w jaki sposób,
- w jaki sposób uwzględnia się ocenę ryzyka i możliwości związanych z klimatem w stosownych strategiach inwestycyjnych, kredytowych i ubezpieczeniowych oraz w jaki sposób przejście na gospodarkę niskoemisyjną może wpłynąć na każdą strategię,
- działalność ubezpieczeniowa: w jaki sposób potencjalne skutki zmiany klimatu mogą wpłynąć na posiadacza polisy, spółkę cedującą ryzyko, reasekuratora i ich wybór przez zakład ubezpieczeń.

⁽¹⁾ Instytucje finansowe powinny zapoznać się z tymi proponowanymi ujawnianymi informacjami i wykorzystywać je z należytym uwzględnieniem wszelkich wymogów prawnych w zakresie poufności.

2. Polityka i procesy należytej staranności

Banki i zakłady ubezpieczeń powinny rozważyć uwzględnienie następujących informacji jako elementu zalecanych w sekcji 3 ujawnień informacji dotyczących polityki i procesów należytej staranności:

- w jaki sposób instytucja finansowa zachęca do pełniejszego ujawniania informacji i stosowania lepszych praktyk dotyczących ryzyka związanego z klimatem w celu zwiększenia dostępności danych i wszelkich wysiłków na rzecz podniesienia świadomości kontrahentów – a bardziej ogólnie, klientów – na temat znaczenia kwestii związanych z klimatem w ramach procesów udzielania kredytów, inwestowania i udzielania ubezpieczeń, w tym na przykład poprzez specjalne usługi doradcze z zakresu ryzyka związanego z klimatem,
- informacje dotyczące wszelkich działań związanych z zarządzaniem strategią klimatyczną instytucji finansowej, takich jak współpraca z przedsiębiorstwami, wyniki i głosowanie przez pełnomocnika (np. złożone lub poparte uchwały),
- informacje dotyczące wszelkich portfeli inwestycyjnych, kredytowych i ubezpieczeniowych przyczyniających się do łagodzenia skutków zmiany klimatu i przystosowania się do niej oraz wszelkich istotnych docelowych wartości w tym obszarze, np. pod względem przychodów z ubezpieczeń powiązanych z efektywnością energetyczną i technologią niskoemisyjną,
- działalność inwestycyjna: w jaki sposób kwestie związane z klimatem traktowane są jako ważne czynniki tworzące wartość dodaną w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych przez instytucję finansową,
- działalność ubezpieczeniowa: czy trwają prace nad konkretnymi produktami związanymi z klimatem, takimi jak ubezpieczenie ryzyka związanego z zieloną infrastrukturą i rozwiązaniami opartymi na zasobach natury (?),
- działalność ubezpieczeniowa: czy którekolwiek ubezpieczenie na życie oferowane przez przedsiębiorstwo uwzględnia aspekty klimatyczne w modelowaniu ryzyka biometrycznego (ubezpieczenia na życie),
- działalność ubezpieczeniowa: czy zakład ubezpieczeń wchodzi w skład partnerstw publiczno-prywatnych, aby promować podnoszenie poziomu świadomości na temat ryzyka związanego z klimatem, odpornością na ryzyko wystąpienia klęsk żywiołowych lub inwestycjami w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu,
- działalność związana z zarządzaniem aktywami: w jaki sposób uwzględnia się kwestie związane z klimatem w ocenie odpowiedniości, aby poznać preferencje i świadomość klientów w zakresie ryzyka i możliwości związanych z klimatem,
- działalność związana z zarządzaniem aktywami: w jaki sposób instytucja finansowa zapewnia dostosowanie wyników działalności związanej z klimatem do strategii klimatycznej swoich klientów,
- działalność związana z zarządzaniem aktywami: docelowe wartości związane z ekspozycją na zmianę klimatu zarządzanych aktywów w różnych klasach aktywów (np. akcje / obligacje / infrastruktura / nieruchomości / instrumenty finansowe będące wynikiem sekurytyzacji / papiery wartościowe zabezpieczone spłatami kredytów hipotecznych / instrumenty pochodne).

3. Wyniki

Banki i zakłady ubezpieczeń powinny rozważyć uwzględnienie następujących informacji jako elementu zalecanych w sekcji 3 ujawnień informacji dotyczących wyników:

- tendencji wzrostu ilości aktywów związanych z emisją dwutlenku węgla w poszczególnych portfelach w stosunku do każdego istotnego zestawu docelowych wartości i związanego z nimi ryzyka w czasie,
- tendencji wzrostu średniej ważonej intensywności emisji w poszczególnych portfelach w stosunku do każdego istotnego zestawu docelowych wartości i związanego z nimi ryzyka w czasie. Instytucje finansowe powinny ujawnić zmiany pod względem sektora i geograficznego rozmieszczenia ich inwestycji w porównaniu z poprzednim rokiem sprawozdawczym i wyjaśnić wpływ tych zmian na średnią ważoną intensywność emisji ich portfeli.

4. Ryzyko i zarządzanie ryzykiem

Banki i zakłady ubezpieczeń powinny rozważyć uwzględnienie następujących informacji jako elementu zalecanych w sekcji 3 ujawnień informacji dotyczących rodzajów ryzyka i zarządzania ryzykiem:

- czy procesy zarządzania ryzykiem, w tym wewnętrzne testy warunków skrajnych, uwzględniają ryzyko związane z klimatem,

(?) <http://ec.europa.eu/research/environment/index.cfm?pg=nbs>

- wszelkiego rodzaju ekspozycja w ramach poszczególnych rodzajów działalności w zakresie udzielania kredytów, dokonywania inwestycji i udzielania ubezpieczeń w sektorach postrzeganych jako mające wpływ na zmianę klimatu, która może stwarzać ryzyko utraty reputacji przez instytucję finansową,
- ryzyko związane z klimatem zidentyfikowane w poszczególnych rodzajach działalności w zakresie udzielania kredytów, dokonywania inwestycji i udzielania ubezpieczeń oraz w jaki sposób instytucja finansowa ocenia to ryzyko i nim zarządza,
- ekspozycja aktywów finansowych, aktywów niefinansowych i zarządzanych aktywów na główne rodzaje ryzyka związanego z klimatem oraz podział tych rodzajów ryzyka na ryzyko fizyczne i ryzyko związane z przejściem,
- jak instytucja finansowa ocenia stopień ekspozycji aktywów finansowych i aktywów niefinansowych na ryzyko związane z klimatem w kontekście różnych scenariuszy związanych z klimatem,
- charakterystyka ryzyka związanego z klimatem w kontekście tradycyjnych kategorii ryzyka przemysłowego, takich jak ryzyko kredytowe, ryzyko rynkowe i ryzyko operacyjne ⁽³⁾,
- jak ryzyko związane z klimatem może wpłynąć na ogólne potrzeby w zakresie wypłacalności zakładów ubezpieczeń oraz obecne i przyszłe regulacyjne wymogi kapitałowe banków. W tym celu banki mogą wykorzystać wyniki własnego procesu oceny adekwatności kapitału wewnętrznego (zob. art. 73 dyrektywy 2013/36/UE), natomiast zakłady ubezpieczeń mogą wykorzystać obliczenia przeprowadzone w ramach własnej oceny ryzyka i wypłacalności (zob. art. 45 dyrektywy 2009/138/WE i art. 262 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35), a także wyniki testów warunków skrajnych i analizy wrażliwości (zob. art. 295 ust. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35), w szczególności gdy metody te korzystają z danych dotyczących klimatu ⁽⁴⁾,
- działalność kredytowa: wartość zabezpieczeń wysoce narażonych na ryzyko związane z klimatem oraz wpływ wybranych scenariuszy na ich wartość,
- działalność kredytowa: wartość zabezpieczeń nieruchomości według wskaźnika efektywności energetycznej wynikającego z certyfikatów charakterystyki energetycznej. W szczególności wartość zabezpieczeń nieruchomości wysoce narażonych na ryzyko związane z przejściem, w tym zabezpieczeń nieruchomości o najniższym wskaźniku efektywności energetycznej, w porównaniu z wartością zabezpieczeń ogółem,
- działalność kredytowa: wartość zabezpieczeń nieruchomości wysoce narażonych na ryzyko fizyczne w porównaniu z wartością zabezpieczeń ogółem,
- działalność ubezpieczeniowa: procesy mające na celu identyfikację i ocenę ryzyka związanego z klimatem mogącego mieć wpływ na reasekurację/ubezpieczenie w zależności od obszaru geograficznego, rodzaju działalności lub segmentów produktowych,
- działalność ubezpieczeniowa: działania łagodzące, takie jak umowy reasekuracyjne lub strategie zabezpieczające wprowadzone przez instytucję w celu ograniczenia ryzyka związanego z klimatem oraz skutki wszelkich zmian takich działań,
- działalność ubezpieczeniowa: kwota ekspozycji ubezpieczenia emisji pod względem przychodów z ubezpieczeń.

⁽³⁾ Przykłady ryzyka związanego z klimatem w obszarze działalności ubezpieczeniowej i operacji ubezpieczeniowych: Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego, 2018 <https://www.iaisweb.org/page/supervisory-material/issues-papers/file/76026/sif-iais-issues-paper-on-climate-changes-risk>

⁽⁴⁾ W świetle rozwoju przepisów w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego, banki i zakłady ubezpieczeń powinny zapewnić spójność między ujawnionymi informacjami wymaganymi na podstawie norm ostrożnościowych a wszelkimi innymi informacjami ujawnionymi w sprawozdaniach o przeznaczeniu ogólnym.

5. Kluczowe wskaźniki wyników

Ujawniając wskaźniki związane z emisją gazów cieplarnianych, pomimo powszechnie znanych trudności, banki i zakłady ubezpieczeń powinny przede wszystkim skupić się na emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem 3. Emisje gazów cieplarnianych objętych zakresami 1 i 2 (emisje bezpośrednie i pośrednie pochodzące z wytwarzania nabytej energii) prawdopodobnie będą niskie w porównaniu z innymi emisjami pośrednimi (zakres 3).

W stosownych i proporcjonalnych przypadkach przedstawiony przez banki i zakłady ubezpieczeń poziom emisji gazów cieplarnianych objęty zakresem 3 powinien uwzględniać nie tylko emisje ich kontrahentów objęte zakresami 1 i 2, ale również emisje ich kontrahentów objęte zakresem 3. Jeżeli MŚP wchodzi w skład łańcucha wartości, banki i zakłady ubezpieczeń zachęca się do wspierania ich w zakresie dostarczania wymaganych informacji.

Podczas ujawniania istotnych dla danej działalności kluczowych wskaźników wyników oraz dostarczając dane na potrzeby ujawnienia innych informacji jakościowych związanych z klimatem, zgodnie z zaleceniem przedstawionym w sekcji 3, banki i zakłady ubezpieczeń powinny rozważyć ujawnienie następujących wskaźników:

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Kwota lub odsetek aktywów związanych z emisją dwutlenku węgla w każdym portfelu w mln EUR lub jako odsetek bieżącej wartości portfela ⁽⁵⁾	mln w walucie sprawozdawczej / odsetek	20 mln EUR lub 20 % aktywów związanych z emisją dwutlenku węgla z portfela instrumentów kapitałowych banku	Wykazać znajomość ekspozycji portfela wobec sektorów w różnym stopniu odczuwających ryzyko i możliwości związane z klimatem.	„Wspólne metody określania wskaźników śladu węglowego i ekspozycji” TCFD	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030
Średnia ważona intensywność emisji dla każdego portfela, jeżeli dane są dostępne lub można je wiarygodnie oszacować ⁽⁶⁾	t CO ₂ e / przychody podane w mln w walucie sprawozdawczej	Bank zgłasza intensywność emisji w swoim portfelu instrumentów kapitałowych w przeliczeniu na t CO ₂ e na milion EUR, wykorzystując dane dotyczące emisji dwutlenku węgla uzyskane od osób trzecich.	Wykazać znajomość ekspozycji portfela wobec sektorów w różnym stopniu odczuwających ryzyko i możliwości związane z klimatem.	„Wspólne metody określania wskaźników śladu węglowego i ekspozycji” TCFD	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

⁽⁵⁾ TCFD przyznaje, że termin „aktywa związane z emisją dwutlenku węgla” nie posiada dokładnej definicji. Aby zapewnić porównywalność, poszczególne podmioty muszą stosować spójną definicję. TCFD proponuje zdefiniowanie aktywów związanych z emisją dwutlenku węgla jako aktywów związanych z sektorami energetycznym i użyteczności publicznej według Globalnego Standardu Klasyfikacji Przemysłu (*Global Industry Classification Standard*), z wyłączeniem przedsiębiorstw wodociągowych oraz niezależnych producentów energii i energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

⁽⁶⁾ Instytucje finansowe powinny ujawnić zmiany pod względem sektora i geograficznego rozmieszczenia ich inwestycji w porównaniu z poprzednim rokiem sprawozdawczym i wyjaśnić wpływ tych zmian na średnią ważoną intensywność emisji ich portfeli. Instytucjom finansowym zaleca się dokonywanie co roku przeglądu adekwatności i użyteczności tego wskaźnika – w świetle szybkich zmian w opracowaniu metodyk analizy scenariuszy oraz wskaźników ryzyka związanego z klimatem przydatnych przy podejmowaniu decyzji.

TCFD przyznaje, że z obecnymi wskaźnikami śladu węglowego wiążą się wyzwania i ograniczenia, m.in. takie wskaźniki niekoniecznie powinny być traktowane jako wskaźniki ryzyka. TCFD przyznaje, że biorąc pod uwagę obecną dostępność danych i problemy metodyczne, niektóre podmioty zarządzające aktywami mogą być w stanie wykazać średnią ważoną intensywność emisji tylko w odniesieniu do części zarządzanych przez nich aktywów. Podmioty składające sprawozdania mogą przedstawić inne wskaźniki śladu węglowego lub ekspozycji, określone w uzupełniających wytycznych TCFD przeznaczonych dla sektora finansowego, wraz z opisem zastosowanej metodyki (zob. załącznik TCFD, s. 43).

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Wolumen ekspozycji według sektorów kontrahenta	Waluta sprawozdawcza Odsetek całkowitej ekspozycji na ryzyko	1 250 mln EUR w sektorze energetycznym, co odpowiada 17 % całkowitej wartości inwestycji	Wykazać koncentrację ekspozycji wobec sektorów wysokoemisyjnych i niskoemisyjnych.		Unijny plan działania dotyczący przejścia na gospodarkę niskoemisyjną

Działalność kredytowa i inwestycyjna

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Ekspozycje na ryzyko kredytowe i wartość zabezpieczeń według obszaru geograficznego / kraju prowadzenia działalności lub kraju zabezpieczenia, ze wskazaniem krajów / lokalizacji wysoce narażonych na ryzyko fizyczne.	Waluta sprawozdawcza	750 mln EUR	Wykazać koncentrację ekspozycji i zabezpieczeń w krajach i na obszarach geograficznych wysoce narażonych na ryzyko fizyczne.		Unijny plan działania dotyczący przejścia na gospodarkę niskoemisyjną
Wartość zabezpieczeń związanych z aktywami lub działaniami w sektorach łagodzących skutki zmiany klimatu	Odsetek wartości zabezpieczeń ogółem	12 % wartości zabezpieczeń	Wykazać wartość „zielonych” zabezpieczeń, np. z niższą ekspozycją na emisję dwutlenku węgla.		Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030
Wartość aktywów finansowych zasilających zrównoważoną działalność gospodarczą, istotnie przyczyniającą się do łagodzenia skutków zmiany klimatu lub przystosowania się do niej (wartości bezwzględne i w porównaniu do całkowitej ekspozycji) zgodnie z systematyką UE	Waluta sprawozdawcza Odsetek całkowitej ekspozycji na ryzyko	650 mln EUR, co odpowiada 12 % portfela kredytowego	Wykazać koncentrację zielonych inwestycji i ich odporność na zmiany klimatu.		Unijny plan działania dotyczący przejścia na gospodarkę niskoemisyjną

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Całkowita kwota portfeli o stałym dochodzie zainwestowanych w obligacje ekologiczne certyfikowane zgodnie z ewentualną unijną normą dotyczącą obligacji ekologicznych, jeżeli zostanie ona zatwierdzona, lub zgodnie z wszelkimi innymi szeroko rozumianymi ramami dotyczącymi obligacji ekologicznych (na koniec roku), podzielona przez całkowitą kwotę udziałów kapitałowych w portfelach o stałym dochodzie (średnią kroczącą z pięciu lat).	Odsetek i całkowita kwota w walucie sprawozdawczej	Obligacje ekologiczne w porównaniu z gwarantowanymi lub wyemitowanymi obligacjami zwykłymi	Wskaźnik ten świadczy o zaangażowaniu w zielone finansowanie oraz strategię inwestora i ścieżkę przejścia w kierunku dostosowania się do scenariusza zakładającego ocieplenie na poziomie znacznie poniżej 2 °C. Pomaga on wykazać dane historyczne, a dane dotyczące przyszłości mogą potwierdzić strategię przejścia inwestora w postaci solidnego kluczowego wskaźnika wyników.	Proponowany projekt normy ISO 14030 (październik 2018 r.) dotyczącej obligacji ekologicznych już wymaga zgłaszania tego wskaźnika.	Przyszłe oznakowanie ekologiczne UE dla ekologicznych produktów finansowych (?)

Działalność ubezpieczeniowa

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Zestawienie ekspozycji z tytułu gwarantowania emisji według rodzajów działalności w sektorach gospodarki (ubezpieczenia na życie / ubezpieczenia inne niż na życie / reasekuracja).	Waluta sprawozdawcza	Kwota i odsetek przypisanych składek netto i rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przewidzianych w dyrektywie 2009/138/WE, pochodzących z ubezpieczenia infrastrukturalnego posiadaczy polis ubezpieczeniowych w sektorze energetycznym.	Wykazać świadomość obecnej ekspozycji ekonomicznej i ewentualnej koncentracji w gałęziach przemysłu, na które zmiana klimatu wpływa w różnym stopniu.	Systematyka UE SASB Dyrektywa 2009/138/WE (Wypłacalność II)	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030
Odsetek produktów, w przypadku których w procesie udzielania gwarancji w odniesieniu do poszczególnych umów uwzględnia się ryzyko związane z klimatem (ubezpieczenie na życie / ubezpieczenia inne niż na życie / reasekuracja).	0–100 %	Produkty mogą być związane z określonym rodzajem ryzyka lub z segmentem klientów o szczególnej ekspozycji na ryzyko związane z klimatem.	Wykazać odporność portfela produktów na zmianę klimatu.	SASB	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

(?) Obecnie nad europejskim oznakowaniem ekologicznym trwają prace prowadzone przez Komisję Europejską przy wsparciu ze strony Wspólnego Centrum Badawczego KE (JRC).

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
<p>Liczba i wartość oferowanych produktów ubezpieczeniowych związanych z klimatem (ubezpieczenia inne niż na życie / reasekuracja).</p> <p>Przedsiębiorstwo opracowało specjalną ofertę dla obszarów geograficznych o szczególnie dużej ekspozycji na ekstremalne zjawiska pogodowe oraz ujawniło ilościowe informacje na temat popularności produktu.</p>	<p>Waluta sprawozdawcza</p> <p>Liczba</p>	<p>Przedsiębiorstwo opracowało specjalną ofertę dla obszarów geograficznych o szczególnie dużej ekspozycji na ekstremalne zjawiska pogodowe oraz ujawniło ilościowe informacje na temat popularności produktu.</p>	<p>Wykazać zdolność do wykorzystywania możliwości wynikających z łagodzenia skutków zmiany klimatu i przystosowania się do niej.</p>	<p>Nie dotyczy</p>	<p>Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030</p> <p>Strategia adaptacyjna UE</p>
<p>Maksymalna oczekiwana strata z tytułu klęsk żywiołowych spowodowanych zmianą klimatu (ubezpieczenia na życie / ubezpieczenia inne niż na życie / reasekuracja)</p>	<p>Waluta sprawozdawcza</p>	<p>Przedsiębiorstwo ujawnia maksymalną oczekiwaną stratę netto według zagrożenia i regionu</p> <p>W oparciu o występowanie prawdopodobieństwa przekroczenia (OEP) w mld EUR. Zagrożenia obejmują huragany, powodzie, pożary i susze.</p>	<p>Wykazać dojrzałość w zarządzaniu ryzykiem i odporność biznesową na niekorzystne warunki.</p>	<p>SASB FN-IN-450a.1, AODP ASTM</p>	<p>Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030</p> <p>Strategia adaptacyjna UE</p>
<p>Całkowite straty wynikające z wypłat świadczeń ubezpieczeniowych z tytułu 1) spodziewanych klęsk żywiołowych i 2) niespodziewanych klęsk żywiołowych, według rodzaju zdarzenia i segmentu geograficznego (z uwzględnieniem i bez uwzględnienia reasekuracji)</p>	<p>Waluta sprawozdawcza</p>	<p>Przedsiębiorstwo ujawnia kluczowe wyniki zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi</p>	<p>Wykazać dojrzałość w zarządzaniu ryzykiem i odporność biznesową na niekorzystne warunki.</p>	<p>SASB FN-IN-450a.2, GRI 201-2</p>	<p>Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030</p>

Działalność związana z zarządzaniem aktywami

Kluczowy wskaźnik wyników	Jednostka miary	Przykład	Uzasadnienie	Zgodność z innymi ramami sprawozdawczymi	Odniesienie do polityki UE
Zestawienie zarządzanych aktywów według sektora biznesowego w różnych klasach aktywów (akcje / obligacje / infrastruktura / nieruchomości / instrumenty finansowe będące wynikiem sekurytyzacji / papiery wartościowe zabezpieczone spłatami kredytów hipotecznych / instrumenty pochodne) ⁽⁸⁾	Waluta sprawozdawcza	Podać wartość aktywów netto w kapitale własnym według sektorów.	Wykazać świadomość obecnej ekspozycji ekonomicznej i ewentualnej koncentracji w gałęziach przemysłu, na które zmiana klimatu wpływa w różnym stopniu.	Systematyka UE EIOPA SASB FN-IN-410a. GRI 201-2	Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030

⁽⁸⁾ Kwoty przypadające na branżę lub sektor kontrahenta, zgodnie z danymi zebranymi w dokumentacji finansowej. Podać zastosowane definicje.

Przedstawić wysoki poziom ekspozycji w oparciu o statystyczną klasyfikację działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (NACE) – kody jednocyfrowe. W szczególności należy zgłosić ekspozycję wobec sektorów wysokoemisyjnych – A, B, C, D, E, F, H.

Podmiot powinien ujawnić swoją ekspozycję wobec co najmniej 10 największych sektorów przemysłu według wartości pieniężnej ekspozycji lub sektorów stanowiących co najmniej 2 % całkowitej ekspozycji pieniężnej.

ZAŁĄCZNIK II

Porównanie wymogów dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oraz wymogów TCFD dotyczących ujawniania informacji

Zasady ujawniania informacji proponowane w niniejszym dodatku odpowiadają wymogom dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej (NFRD) i mają również uwzględniać zasady ujawniania informacji zalecane przez TCFD.

Poniższy schemat ilustruje, w jaki sposób w niniejszym suplemencie przypisano każdą zasadę ujawniania informacji zalecaną przez TCFD do wymogu ujawniania informacji określonego w NFRD. Stanowi to jedną z opcji porównywania zasad ujawniania zalecanych przez TCFD z wymogami ujawniania określonymi w NFRD. Zważywszy, że NFRD i TCFD posługują się różnymi terminami i pojęciami, porównywanie można przeprowadzić na inne sposoby. Przedsiębiorstwa mogą rozważyć inne opcje i zachęca się je do dalszego eksperymentowania w tym zakresie.

Rysunek 3

Porównanie wymogów dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oraz wymogów TCFD dotyczących ujawniania informacji

Zalecane przez TCFD ujawnianie informacji		Elementy NFRD				
		Model biznesowy	Polityka i procesy należytej staranności	Wyniki	Główne rodzaje ryzyka i zarządzanie nimi	Kluczowe wskaźniki wyników
Zarządzanie	a) Nadzór zarządu		■			
	b) Rola zarządu		■			
Strategia	a) Ryzyko i możliwości związane z klimatem				■	
	b) Wpływ ryzyka i możliwości związanych z klimatem	■				
	c) Odporność strategii organizacji	■				
Zarządzanie ryzykiem	a) Procesy mające na celu identyfikację i ocenę				■	
	b) Procesy zarządzania				■	
	c) Uwzględnianie w całościowym zarządzaniu ryzykiem				■	
Wskaźniki i docelowe wartości	a) Wskaźniki wykorzystane do przeprowadzenia oceny					■
	b) Emisje gazów cieplarnianych			■		
	c) Docelowe wartości			■		

Przedsiębiorstwa podlegające wymogom NFRD i pragnące wdrożyć zalecenia TCFD mogą zdecydować się na rozważenie następujących kwestii.

- TCFD proponuje, aby zalecane przez nią ujawniane informacje publikowano w „rocznej dokumentacji finansowej” przedsiębiorstwa⁽¹⁾. Pod pewnymi warunkami NFRD pozwala państwom członkowskim na udzielanie przedsiębiorstwom zezwolenia na publikowanie oświadczeń na temat informacji niefinansowych w oddzielnym sprawozdaniu – większość państw członkowskich skorzystała z tej możliwości. Jeżeli przedsiębiorstwo podlegające wymogom NFRD pragnie wdrożyć zalecenia TCFD, jeżeli chodzi o to, gdzie zamieścić informacje związane z klimatem, powinno opublikować te informacje w swoim sprawozdaniu z działalności.

⁽¹⁾ Wdrażanie zaleceń TCFD – Dodatek 2 Glosariusz: Dokumentacja finansowa odnosi się do rocznych pakietów sprawozdawczych, w ramach których organizacje mają obowiązek przedstawiania zweryfikowanych wyników finansowych zgodnie z prawem spółek, przepisami dotyczącymi zapewniania zgodności z prawem i przepisami dotyczącymi papierów wartościowych, obowiązującymi w jurysdykcjach, w których prowadzą one działalność. Chociaż wymogi dotyczące sprawozdawczości różnią się w poszczególnych krajach, dokumentacja finansowa zazwyczaj obejmuje sprawozdania finansowe oraz inne informacje, takie jak oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego i sprawozdanie zarządu.

- Perspektywa istotności dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej uwzględnia zarówno istotność finansową, jak też istotność środowiskową i społeczną, natomiast TCFD przewiduje jedynie finansową perspektywę istotności. W związku z tym informacje uznawane za istotne z punktu widzenia TCFD powinny być również istotne z punktu widzenia NFRD.
 - TCFD stwierdza, że jej zalecane ujawnienia informacji dotyczących strategii oraz wskaźników i docelowych wartości powinny podlegać ocenie pod względem istotności finansowej. TCFD nie twierdzi jednak, że ocena istotności powinna mieć zastosowanie do zalecanych przez nią ujawnień dotyczących ładu korporacyjnego i zarządzania ryzykiem, sugerując w sposób dorozumiany, że informacje dotyczące ładu korporacyjnego i zarządzania ryzykiem powinny być ujawniane niezależnie od ich istotności. Przedsiębiorstwo, które chce wdrożyć zalecenia TCFD, może być zatem zobowiązane do ujawnienia pewnych informacji, nawet jeżeli informacje te nie są wymagane na podstawie NFRD.
-